

[1978 மார்ச் 20]

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில சமயங்களில் முக்கியத்துவம் குறித்து தான் கேள்விகள் போடுகிறோம். உரிய காலத்திலே பதில் சொல்லவில்லை என்றால், அதற்குப் பயன் இல்லாமல் போகிறது. அப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேள்விகளுக்காவது முதலமைச்சர் அவர்கள் இல்லாத சந்தர்ப்பத்திலும் பதில் சொல்ல வேண்டும். இதை மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு உத்தரவாதம் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இது குறித்து முன்னவர் அவர்களே ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. கோ. சி. மணி : மேலவையில் பலமுறை இதைப் பற்றியே திரும்பத் திரும்பப் பேசுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நானும் அதைப் பற்றி கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. அரசின் தீர்மானம்

சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ‘சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்’ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானம்....

“சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ‘சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்’, பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

1978 மார்ச் 20] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

(முற்பகல் 11-00)

இன்றைக்கு அதிருஷ்டவசமாக ஏராளமான உறுப்பினர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஆர்வம் கொண்டு, பேச பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சமுதாய வளர்ச்சி கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதிடே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அந்தக் கருத்துக்கள் முறைப்படி பரிசீலனை செய்யப்படும், நடைமுறைப்படுத்துப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். சென்ற முறை சமுதாய வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இந்த மன்றத்திலே வைக்கப் படவில்லை, அதனால் விவாதமும் இல்லை, விளக்கங்களும் இல்லை. இந்த முறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு வைக்கப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லிய பிறகு, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல முன்மாதிரியை பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். உறுப்பினர்கள் பல்வறு கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் காலத்தின் காரணமாக அமைச்சர்கள் எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொல்லாவிட்டாலும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதற்கான விளக்கங்களை அளித்து, அடுத்த ஆண்டு கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இந்த அவையில் வைக்கப்படும்போது, அந்த விளக்கங்களையும் இங்கே ஒரு ஏடாகத் தர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கும் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1952 ஆம் ஆண்டில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் எப்படி உருவாக்கப்பட்டது, அது 1958 ஆம் ஆண்டிலே எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது என்ற முன்னுரையோடு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, உள்ளாட்சித் தத்துவம் என்பது புதிதல்ல. நம்முடைய ரத்தத்தோடு ஊறிப் போனது. சோழர்கள் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. உள்ளாட்சித் தத்துவம் தமிழர்களின் உணர்வோடு பிறந்தது. நான் அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன். அந்தப் பொற்காலத்திலே கூட எண்பேராயங்கள், ஐம்பெருங் குழுக்கள் எல்லாம் நம்முடைய நாட்டிலே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வெள்ளைக் காரன் காலத்திலே கொஞ்சம் இடைவெளி ஏற்பட்டாலும், ரிப்பன் பிரபு காலத்திலிருந்து உள்ளாட்சித் தத்துவம் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக

427 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 மார்ச் 26]

அந்தத் தத்துவம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. பண்டித நேரு அவர்கள், ஒரு ஜனநாயகத்திலே உள்ள கிராம மக்களுடைய உழைப்புச் செல்வத்தை சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் நாட்டில் வளர்ச்சியைப் பெருக்க முடியுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தீவிரப்படுத்தப்பட்டன. 1958 ஆம் ஆண்டிலே திரு. காமராஜர் அவர்களின் நல்ல முயற்சியாலே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. முந்தைய மத்திய அமைச்சர் திரு. எஸ். கே. டே அவர்கள் இந்தியா பூராவும், இமயம் முதல் குமரி வரை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே இந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு நடைமுறைப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னாலே வந்த ஒவ்வொரு ஜனநாயக அரசும், இந்தத் திட்டத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும், கிராம வளர்ச்சித் துறை, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும், அப்போதுதான் மாநில அரசுகளும், மத்திய அரசும் வலிமை பெற்று விளங்குமென்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் சொல்கிற தத்துவத்தை, சித்தாந்தத்தை, அதற்குக் கொடுக்கிற விளக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறோமா என்றால், இல்லை. நான் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசைக் குற்றம் சாட்டுவதாக நினைக்க வேண்டாம். ஊர் ஊராகச் சென்று மேடைகளிலே பேசும்போது, உள்ளாட்சித் தத்துவம்பற்றிப் பேசும்போது, இந்தத் திட்டங்களிலே கிராம மக்கள் பங்குகொள்ள வேண்டும், அவர்கள் உழைப்பை மையமாக வைத்துத்தான் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் அதன்படி திட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இடைக்காலத்திலே அவசர காலச் சட்டம் அமுலில் இருந்தபோது ரத்து செய்யப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் கலைக்கப்பட்டுவிட்டன. இன்றைக்கு நகராட்சிகள் இல்லை; ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இல்லை. இன்றைக்கு அங்கே இருப்பவர்கள் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்கள்தான்— சிறப்பு அலுவலர்கள்தான். எத்தனை ஆண்டுகளுக்குச் சிறப்பு அலுவலர்களை வைத்துக்கொண்டு நடத்துவது? நான் வருத்தத்தோடு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் இன்றைக்கு துறைக்கு மட்டும்தான் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ளாட்சி இல்லை. வெறும் துறை மட்டும்தான் இருக்கிறது. ஜீவன் இல்லாத கூடாக இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருந்தால்தானே அவை நடக்கும். நாம் ஒதுக்கீடு செய்கிற பணம், பொது மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா? ஒவ்வொரு துறைக்கும் முறைப்படி பணம் பயன்படுத்தப்படுகிறதா? நகராட்சிகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணம் முறைப்படி

1978 மார்ச் 20] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

எந்தெந்தத் துறைகளுக்குச் செலவழிக்கப்பட வேண்டுமோ அப்படி செலவழிக்கப்படுகிறதா? மக்கள் குரல் மன்றங்களிலே எழுப்பப்படுகிறதா? இவை எல்லாவற்றையும் செய்ய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் இருக்க வேண்டும். அவை ஏன் இன்னும் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை? சென்னை மாநகராட்சி யிலிருந்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வரை எங்கும் உள்ளாட்சி அமைப்பு இல்லாததால், அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் இங்கே போடப்படும் ஆணைகளை நிறைவேற்றும் சாதாரண அதிகாரிகளாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ அக்டோபர் திங்களில் தேர்தல்கள் நடைபெறும்: அதற்கான வாக்காளர் பட்டியல் இன்றைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது; வீடு வீடாகச் சென்று, தகவல்கள் சேகரித்து, வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது ” என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே வீடு வீடாகச் சென்று வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கவில்லை என்பது போலவும், இப்போதுதான் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பது போலவும் ஒரு குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்போதுமே வாக்காளர் பட்டியல் என்பது, வீடு வீடாகச் சென்று, தகவல்கள் சேகரித்துத் தயாரிப்பதுதான். இதிலே இன்னொரு வேடிக்கை. இந்தியா முழுவதும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு சட்ட மன்றத் தேர்தல் நம் மாநிலத்தில் நடந்தது. அதற்குப் பின்னால் இரண்டு முறைகள் உள்ளாட்சித் தேர்தல்கள் நடைபெறுமென்று சொல்லி, அதற்காக வாக்காளர் பட்டியல் தயார் செய்யப்பட்டு—மொத்தம் 4 முறை வாக்காளர் பட்டியல் தயார் செய்யப்பட்டு, திருத்தப்பட்டு, அச்சடிக்கப்பட்டு, அச்சுப் புத்தகங்களாக இருக்கின்றன. இன்றைக்கு மீண்டும் அந்தக் காரணத்தையே சொல்லுகிறார்கள். ஆந்திராவில் பெரும் புயல் வீசிற்று. அங்கே தேர்தல் நடந்து விட்டது. அங்கே ஜனநாயக அரசு வந்துவிட்டது. இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டுள்ள மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களே ஒரு ஊராட்சித் தலைவர். 1967 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடந்தபோது, தன்னுடைய சங்கநாதத்தை எழுப்பி, நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களின் பெயர்களை மேடையிலே சொல்லுவார்கள். நண்பர் திரு. சீனிவாசனை ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்யும்போது, அந்தத் தொகுதியிலுள்ள 153 கிராமங்களின் பெயர்களையும் பட்டியலைப் படிப்பதுபோல் சொல்லுவார்கள். அந்தக் கிராமங்கள் இன்றைக்கு முறைப்படி, ஜனநாயகப்படி இருக்கின்றனவா என்றால், அங்கே அந்த நிலைமைகள் இல்லை. வெறும் துறைக்கு அமைச்சராக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு உள்ளாட்சி இல்லை, மன்றங்கள் இல்லை, நகராட்சிகள் இல்லை, மாநகராட்சிகள் இல்லை. வெறும் துறையை வைத்துக் கொண்டு, அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு உத்தரவு போடும் நிலைமை இன்றைக்குத் தேவையா என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

[1978 மார்ச் 30]

பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய அரசினர் தேர்தல் பற்றி வேகமாகச் சொன்னார்கள். ஜனநாயகத்தைச் சந்திக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பயப்படுகிறதென்று சொன்னார்கள். நான், நீங்கள் தேர்தலுக்குப் பின் வாங்குகிறீர்களென்று சொல்லவில்லை. ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையால் தேர்தலை நடத்த அஞ்சுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், கிராமங்களிலே ஜனநாயக அமைப்புகள் இல்லை என்ற பொருளிலே சொல்லுகிறார்கள். ஆங்காங்கே ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : இங்கேயுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சுந்தரேசத் தேவர், திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர், திரு. கோ. சி. மணி ஆகியோர் அங்கிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குள்ள நிலைமை என்ன? தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள ஊராட்சி மன்றங்கள் பொம்மைகளாக இருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஆலோசனைக் குழுக்கள் போடப் போகிறோமென்று சொல்லி, ஒவ்வொரு ஊருக்கும் பட்டியல் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தான் உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்கள். கிராம அதிகாரிகள் தலைமையில் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்படுமென்று.....

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : அந்த ஆணை திருத்தப் பட்டுவிட்டது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : ஆணை திருத்தப்பட்டுவிட்டது. அந்தக் குழு இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா? கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தலைமையில் இல்லை. புதிய குழுவை அமைக்க உத்தரவு இருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே போடப்பட்ட உத்தரவு மாற்றப்பட்டு, புதிய புதிய உத்தரவுகள் போடப்படுகின்றன. ஒரு சாதாரண பொம்மலாட்டம் மாதிரி, சொக்கட்டான் காய்கள் மாதிரி இருக்கின்றன. இந்த நிலைமை நீடிப்பது நல்லதல்ல. முக்கியமாக ஜனநாயகத்திற்கு இது தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேர்தல்கள் அக்டோபர் மாதத்தில் நடைபெறுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நல்ல மழைக்காலம் அப்போது. விவசாயிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடிய காலம். நல்ல வேளையாக புயல் வெள்ளம் பாதிக்காமல் இருக்க வேண்டும். தேர்தல்களை நடத்துவதில் இந்த அரசுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? கிராமங்கள் தோறும் செல்வாக்குப் பெற்று, பலம் பொருந்திய ஆளுகட்சிக்கு என்ன ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும்?

1978 மார்ச் 20]

திரு க. அறிவழகன் : கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக நவம்பர், டிசம்பர் திங்களில்தான் மழை பெய்கிறது.

திரு வே. தங்கப்பாண்டியன் : நவம்பருக்கும், அக்டோபருக்கும் ரொம்ப வித்தியாசமில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் நவம்பர், டிசம்பர் திங்களில் மழை பெய்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். நவம்பருக்கும், அக்டோபருக்கும் இடைவெளி அவ்வளவில்லை. மழை பெய்யாது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்? நாம் வளர்த்துக் கொண்டே போகிறோம். அசோக் மேத்தா தலைமையில் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூடச் சொல்லுவார்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : பொதுவாக கோடைக் காலங்களில் தேர்தல்கள் நடைபெற்றால், பல பிரச்சினைகள் வரும். கோடைவெய்யில் தாங்க முடியாமல் இருக்கும். நானே, தேர்தல்களை மழைகாலத்தில் நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுப்பதாக இருந்தேன். பரீட்சைகளுக்கூட இங்கிலாந்து நாட்டிலே அக்டோபர் மாதத்தில்தான் நடக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர் : நீங்கள் பேசப் போகிறீர்கள். அப்போது சொல்லலாம்.

(முற்பகல் 11-10.)

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : இந்த வேடிக்கையான வாதத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. தமிழ் நாட்டிலுடைய பருவ காலத்தைப் பற்றி பட்டணத்திலுள்ள சுகவாசிகளுக்கு வேண்டுமானால் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு அக்டோபர் மாதமா, நவம்பர் மாதமா பருவ காலம், அதில் எந்த மாதம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இது போன்ற காரணங்களைக் காட்டுவதில் அரசு ஈடுபடாது என்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். எந்தத் தேர்தலும், அது நாடாளுமன்றத் தேர்தலாலும், சட்ட மன்றத் தேர்தலாலும் மார்ச்-ஏப்ரல் மாதங்களில்தான் நடத்துவது வழக்கம். அதைத் தொடர்ந்து ஜூன் மாதத்தில் ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெறும். ஆனால் இப்போது டிசம்பர் மாதத்தில் நடத்துவதில் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை என்று இந்தநேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம், தேர்தலை விரைவிலே நடத்தவேண்டும், ஜனநாயக அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். இதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு நாம் இந்தத் துறைக்காக 35 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதற்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1976 மார்ச் 30]

காகச் சட்டப் பேரவையிலே மானியக் கோரிக்கையின் மூலமாக அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதியறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தபோது, “ஏழை, பணக்காரன், முதலாளி, தொழிலாளி என்ற வேறுபாடு இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றது. கிராமங்களுக்காக, நகரத்தில் இருக்கிற ஒரு தனி மனிதருடைய வருமானத்தில் பாதிதளவுக்குத்தான் இன்றைக்கு செலவு செய்யப்படுகிறது. கிராமப்புறம் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது” என்று சொன்னார்கள். இதை உண்மையிலேயே ஏற்றுக் கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. கிராமங்களுக்குப் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் காரியங்களை நாம் தொடர்ந்து தொடங்கியிருக்கிறோமே தவிர, இன்னும் முடிக்கவில்லை. ஆனால், தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது” என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆனால் கட்சியினருடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே கிராமங்களை நகரங்களாகவும், சிறு நகரங்களாகவும் ஆக்குவோம் என்று சொன்னதை அவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கை இசைத் தட்டுகளிலே கேட்டிருக்கிறேன். அப்படி கிராமங்களை சிறு நகரங்களாக ஆக்குவதற்காக எத்தனை கோடியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்? இங்கே ஒதுக்கியிருப்பது 35 கோடி ரூபாய்தான். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் 144 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே 35 கோடி ரூபாயை உள்ளாட்சித் துறையின் மூலம் செலவு செய்கிறோம் என்றும், பொதுத் துறை, நெடுஞ்சாலைத் துறை, பொதுச் சுகாதாரத் துறை, கல்வித் துறை, ஆகிய துறைகளின் மூலம் தொகையை ஒதுக்கி கிராமங்களில் செலவு செய்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உள்ளாட்சித் துறையின் மூலமாக ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 35 கோடிதான். இந்த 35 கோடி ரூபாயிலே எப்படி கிராமங்களை சிறு நகரங்களாக மாற்ற முடியும்? தொடர்ந்து கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டன” என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் எத்தனை பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன? நான் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தேன்! இந்தப் புதிய அரசு எல்லா கிராமங்களிலும் திடீரென்று பள்ளிக் கூடங்களைக் கட்டிவிட்டதா? இவர்களே தங்களுடைய மனச் சாட்சிப்படி இங்கே பட்டியலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் ய் பார்த்தால், இணைப்புச் சாலைகள் 1974ல் 35,220 கி.மீ., 1975லே 35,750 கி.மீ., 1976லே 36,681 கி.மீ., 1977லே 36,852 கி.மீ., என்று தொடர்ந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நடந்து வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே 1974ஆம் ஆண்டில் 35 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்குச் சாலைகள் போடப் பட்டுள்ளன. அதைப் போலவே 1974-ல் ஏறக்குறைய 6 ஆயிரம் மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள் இருந்தது, 1977-ல் ஏழாயிரத்து நானூறு என்று உயர்ந்திருக்கிறது. குடிநீர் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 1974ல் 74 ஆயிரமாக இருந்தது 1977ல் 81 ஆயிரமாக

1978 மார்ச் 20]

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள தொடக்க நடுநிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 1974ல் 19 ஆயிரமாக இருந்தது 1977ல் ஏறக்குறைய 20 ஆயிரமாக இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 1974ல் 3 ஆயிரமாக இருந்தது 1977ல் 3,155 ஆக இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களின் எண்ணிக்கை 1974ல் 16,514 ஆக இருந்தது இன்றைக்கு 1977-ல் 18,615 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே கிராமங்கள் தொடர்ந்து வளர்ச்சியுற்றிருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது 'தொடர்ந்து கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன' என்று சொல்லும் குற்றச்சாட்டை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நாம் போடுகிற திட்டங்களையெல்லாம் கிராமங்களை மையமாக வைத்துக்கொண்டுதான் போடுகிறோம். அப்படிச் செய்தால்தான். கிராமங்களில் உழைக்கிற மக்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கிற வரியின் மூலம், அவர்களுடைய தேவைகளை உணர்ந்து பூர்த்தி செய்ய முடியும். அந்தத் தத்துவத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக் கூடிய திட்டங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. 'கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன' என்று சொல்லுவதன் மூலம் இந்தப் புதிய அரசாங்கம் ஏராளமான காரியங்களை கிராமங்களுக்காகச் செய்கிறார்கள் என்ற ஒரு பிரமிப்பை உண்டாக்குகிற அளவுக்கு மக்களிடம் எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறார்கள் என்றுதான் என்னால் உணர முடிகிறது. கிராமங்களைச் சிறு நகரங்களாக மாற்றவேண்டும் என்பது நிச்சயமாக எல்லோராலும் வரவேற்கப்படுகிறது. கிராமங்களை சிறு நகரங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்று முடிவு எடுத்தால், அதற்காக 'என்ன திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள், அந்தத் திட்டத் திற்காக ஒதுக்கிய ஒதுக்கீடு என்ன சமுதாய வளர்ச்சித் துறையின் மூலமாக, மற்ற ஒவ்வொரு துறையின் மூலமாகவும் என்ன தொகையை செலவழிக்க இருக்கிறார்கள்' என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ரூ. 35 கோடியை மட்டும் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சிகள் ஆகியவற்றுக்காக ஒதுக்கிவிட்டு, கிராமங்களை, சிறு நகரங்களாக ஆக்கப் போகிறோம் என்ற அந்த முரண்பாடான வாதத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவுதான் காரியங்களைச் செய்ய முற்பட்டாலும், கிராமங்களில் அது குறைவாகத்தான் தெரியும். அதற்குக் காரணம் அங்கே முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு இல்லாததுதான். அது ஏழைமச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியுமென்று கருதுகிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு இல்லாத காரணத்தால், எத்தனை ஊராட்சி மன்றங்களில் விசேஷ அதிகாரிகள் இருந்துகொண்டு பல்வேறு காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு நாம் அதிகாரங்களை மாற்றிக் கொடுத்துவிட்ட காரணத்தால், அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கக் கூடிய பொது நிதியை அவர்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் எடுத்துச்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

[1978 மார்ச் 20]

செலவு செய்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் ஒன்றியக் குழுவில் இடம் பெற்றவர்கள் எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கு என்னென்ன தேவையென்பதைக் குறித்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி பிறகு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் அதை நிறைவேற்றினார்கள். ஆனால் இன்று இந்த விசேஷ அதிகாரிகள் தாங்களாகவே முடிவு செய்து சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இலட்சக் கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைப் பொது நிதியிலிருந்து எடுத்துத் தங்கள் விருப்பம் போல், தாங்கள் விரும்பும் ஒரு காண்ட்ராக்டரைத் திருப்ப்பதிடுத்த வேண்டும் என்பதற்காக ஊராட்சி மன்றக் கட்டிடங்களை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று செலவு செய்கிறார்கள். இந்த ரிப்பேர் அந்தக் கட்டிடத்திற்கு தேவையானது என்று சொல்வ பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கே இல்லை. டி.டி.ஓ. தான் அங்கே தனி அதிகாரி. அவர் ஒருவர்தான் ஏறக்குறைய 15 ஒன்றியங்களுடைய கூட்டுப் பொறுப்பையும் கவனிக்கிறார். பொது நிதியில் கை வைக்கிற அதிகாரத்தை அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த ஆபத்தான நிலையிலிருந்து ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், தேர்தல் வர வேண்டும். தேர்தல் வந்துவிட்டால், சென்ஸ் அண்டு பேலன்ஸ் வந்துவிடும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. முறைப்படி அரசாங்கக் காரியங்கள் நடக்கும்.

அடுத்து, எனக்கொரு சந்தேகமும் வருகிறது. சமுதாய வளர்ச்சிக்கென்று ஏற்கெனவே சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது வந்திருக்கிற உத்தரவுகளைப் பார்த்தால், ஏற்கெனவே உள்ள சட்டங்களுக்கு முரணாக இருக்குமோ என்ற அளவுக்குச் சந்தேகங்கள் வருகின்றன. ஏற்கெனவே உள்ள சட்டங்களைப் இப்போது போட்ட ஆணைகளின் மூலமாகப் புறக்கணித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வருகின்ற அந்த ஆணைகள் ஏற்கெனவே உள்ள சட்டங்களைப் புறக்கணிப்பதாக இருக்கின்றன என்று ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியவர்கள் இன்றைக்கு வழக்காட முடியும். ஆனால் யார் அந்நிய அளவுக்கு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்? ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சில பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அதிகாரம் இருந்தது. கேஷியர்கள், எழுத்தர்கள், கடைநிலை ஊழியர்கள் ஆகியவர்களை ஒன்றியமே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நிலைமை இல்லை. அவர்களுையெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் நியமிக்க வேண்டுமென்று ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படி உத்தரவு போடுவதன் மூலமாக, ஏற்கெனவே உள்ள விதி முறைகள், இந்த ஆணைகளின் மூலமாகப் புறக்கணிக்கப் படுகின்றன. இன்றைக்குப் பேரூராட்சி மன்றத்திலே ஒரு சின்ன வேலை காலியானால்கூட அதைக் கலெக்டருக்குத் தெரிவித்து, பின்னர்தான் அதை நிரப்ப வேண்டுமென்ற நிலையிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்றால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பு இருக்க வேண்டும். இப்படி ஆணை

1978 மார்ச் 20]

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

களின் மூலமாக அதிகாரிகளுக்கு அறிவுரைகள் கொடுத்து என்ன தான் காரியங்களைச் செய்தாலும் அது நிச்சயமாக மக்களின் மனதிலே நல்ல எண்ணத்தை உண்டாக்காது என்று சொல்விக் கொள்ளுகிறேன்.

உதாரணமாக, பேரூராட்சிகளை, தேர்வுநிலை, முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். பேரூராட்சிகளுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ், தொழில் வரி, முத்திரைத் தான் வரி, வாகனங்கள் வரி என்று பல்வேறு விதங்களில் வருமானம் வருகிறது. பேரூராட்சியினுடைய பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இரண்டாம் தர பேரூராட்சிக்கு வருமானம் 54 ஆயிரம் ரூபாய்தான். ஆனால் அந்தப் பேரூராட்சிக்கு செலவு 60 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கணக்கு வந்திருக்கிறது.

(முற்பகல் பகல் 11-20)

என்ன செலவினங்கள்? வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான செலவினங்களா? இருக்கின்ற மின்சாரக் கட்டணத்திற்கும், அதற்கு அடுத்து அங்கே இருக்கின்ற நிர்வாகச் செலவிற்குமே போதிய வருமானமில்லை. அங்கே எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர் இருக்கிறார். நிர்வாக அதிகாரி இருக்கிறார். எழுத்தர்கள், அட்டென்டர்கள் வாட்ச்மென்கள், துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் சம்பளத்திற்கும், மின்சாரக் கட்டணத்திற்குமே சிறிய இரண்டாம் கிரேட் பஞ்சாயத்து 60,000 ரூபாய் செலவழிக்கிறது. ஆண்டு வருமானம் 54,000 ரூபாய். ஆனால் ஆண்டுச் செலவு 60,000 ரூபாய் ஆகிறது. இதற்கு அரசாங்கம் உதவித் தொகையோ மானியமோ ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கோ, பேரூராட்சிகளுக்கோ கொடுப்பது கிடையாது. இந்த நிலையில் அரசாங்கம் புதிய உத்தரவு ஒன்றைப் போட்டிருக்கிறது. அது நல்ல உத்தரவு தான். அதைப் பாராட்டுகிறேன். என்ன உத்தரவு? பென்ஷன் கண்டிரிபூஷனைப்பற்றி ஜி. ஒ. எம். எஸ். 420, ஆர். டி. எஸ். எ., நாள் 9-3-73 இட்ட உத்தரவு, மற்றும் ஜி. ஒ. எம். எஸ். 2171, ஆர். டி. எஸ். எ., நாள் 19-10-73 இட்ட உத்தரவு. இதில் பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பணியாற்றுகின்ற பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரி, மற்ற எழுத்தர்கள், பில் கலெக்டர்கள், துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கு 1974ஆம் ஆண்டிலிருந்து பணி வரன்முறை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட 1974ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர்கள் கட்டவேண்டிய பென்ஷன் தொகையைப் பேரூராட்சி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். என்றைக்கு வரன்முறைப்படுத்தப்படுகிறதோ, அந்தத் தேதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 மார்ச் 80]

அந்தத் தொகையைப் பேரூராட்சி மன்றங்கள் கட்டலாம். இப்படி பஞ்சாயத்துக்கள் கட்ட வேண்டுமென்றால், அவைகள் தாங்கிக் கொள்ள அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு 1974-விருந்து 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுத்து, 1974-விருந்து வரன்முறை செய்து, அந்த நாளிலிருந்து பென்ஷனுக்கான தொகையைக் கட்டவேண்டும் என்றால் 16,000 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் பென்ஷன் கன்டிரிபியூஷனாக. ஏற்கெனவே 6,000 ரூபாய், 7,000 ரூபாய் பேரூராட்சி மன்றங்களுக்குத் துண்டு விழுகிறது. எந்தவொரு வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கும் செலவு செய்யாமல், மின்சாரக் கட்டணம், நிர்வாகச் செலவு ஆகியவற்றுக்கு மட்டும் செலவு செய்யக்கூட வருமானம் போதுமானதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் பென்ஷன் கன்டிரிபியூஷன் 1974-விருந்து கட்ட வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. உழைக்கும் பணியாளர்களுக்கான நல்ல காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டியது தான். ஆனால் இப்படி உத்தரவு போட்டு, பென்ஷன் ஏகம் கொண்டு வந்து, இதையும் ஊராட்சி மன்றங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், எந்த நிதியிலிருந்து கொடுக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட உத்தரவுகளைப் போடும்போது, முறையாகச் செய்யும் போது, ஊராட்சி மன்றங்கள் தாங்கிக்கொள்ள முடியுமா என்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பென்ஷன் கன்டிரிபியூஷனைக் கட்ட வேண்டும் என்று உத்தரவு வந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த ஊராட்சி மன்றமாவது கட்டாவிட்டால், ஆடிட் டிபார்ட்மென்ட், பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரிகளிடமிருந்து ரெகவரி போடுகிறார்கள். அவர்கள் எந்தத் தொகையிலிருந்து கட்டுவார்கள்? ஏற்கெனவே இராமநாதபுரம் மேற்குப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஊராட்சிகளில் நிதிநிலை சரியில்லாமல், அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்குக் கூட சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர். மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட முடியவில்லை. லேப்ரரி செஸ் கட்ட முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் புதிய உத்தரவைப் போட்டு, 1974-விலிருந்து முன் தேதியிட்டு பணம் கட்ட வேண்டும் என்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் உதாரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். முன்னுக்குப் பின் உள்ள முரண்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகச் சொல்லுகிறேன். இப்படிப்பட்ட உத்தரவுகள் மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பணியாற்ற முடியாமல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மற்றொரு காரியம். இப்போது ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒரு உத்தரவு வந்துருக்கிறது. எந்தப் படங்களை வைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. இதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணாவின் படம், பெரியார் படம், காமராசர்

சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி 487
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

1978 மார்ச் 20]

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

படம், ராஜகோபாலாச்சாரியார் படம், திருவள்ளூர் படம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஆதியிலும் ஊமையில்லை, பாதியிலும் ஊமையில்லை, வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தால் ஊமையாக்கப்பட்டேன் என்று சொன்ன முத்துராமலிங்கத் தேவர் படம் கூட அங்கே வைக்க முடியாது. 'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே' என்று பாடிய சுதந்திரக் கவி பாரதியார் படம் பேரூராட்சி மன்றங்களில் வைக்க முடியாது. என்ன காரணம்? ஏன் அப்படி உத்தரவு போடுகின்றோம்? இன்றைக்கு இந்த அரசிற்கு படத்தை நீக்குவது தான் வேலையா என்றால், இல்லை. எங்கள் ஊராட்சியில் உடனடியாக இந்திராகாந்தியில் படத்தை எடுத்து விட்டார்கள்.

இன்னும் ஒரே ஒரு செய்தியை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். மதுரை ஒரு பெரிய நகரம். அது தூங்கா நகரம் என்று கூடச் சொல்லுவார்கள். அங்கே வைகைக்கு வடக்கே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகனும், மதுரை மாநகரில் மீனட்சியும் இருக்கின்ற இடத்தில், எந்தச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், வைகைக்கு வடக்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மதுரையைப் பொறுத்த வரையில், வடக்கு வாழ்கிறது. தெற்கு தேய்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். வசந்தமண்டபம் வறண்டு போயிருக்கிறது. அதை அழகுபடுத்தி பூஞ்செடிகளை உண்டாக்கி மேம்படுத்த வேண்டும். கடற்கரை இல்லாத பட்டணம் மதுரை. இன்றைக்கு அங்கே நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். மாமதுரைத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருந்தபோதிலும், நேரம் இல்லாத காரணத்தால், நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* 'THIRU D. V. D' MONTE: Mr. Deputy Chairman, Sir, "If a village perishes, India perishes" said Mahatmaji. How much have we followed Bapuji in our cause for village reconstruction? It can at best be understood by the fact that there has been an enormous downward escalation as far as rural life is concerned. This is substantiated by the increasing proportion of the small and marginal farmer. If we check some figures, we can see that from 54 per cent in 1951, the percentage of marginal farmers went up to 62 per cent in 1961 and to 70 per cent in 1971. It is likely to go up to 80 per cent in 1981. According to Mr. Macnamara, World Bank President, the percentage of the population below the poverty-line is expected to go up from 40 per cent in 1975 to 50 per cent in

[Thiru D. V. D'Monte]

[1978 மார்ச் 20]

1980 and to 65 per cent in the year 2000. In other words, we have 23 million rural poor in Tamil Nadu. If this is the case, must we not do far more pragmatic planning? Unfortunately, I find, as far as the Policy Note is concerned, that the General Report makes painful reading.

Sir, if we take the allotment for link roads, from Rs. 120.67 lakhs in 1974 and Rs. 67.56 lakhs in 1975-76, it has come down to Rs. 65 lakhs for 1978-79. Rural roads have the highest priority within the road-system. It is rural roads that will stimulate agriculture and lift it from a subsistence economy to a more practical and favourable position. Village roads are necessary to connect villages to market places and buying centres. Village roads will provide employment to lakhs of people in road-building as well as help rural industries like quarrying, brick-laying, masonry, carpentry, wheel-wright and cart-wright industry. Blacksmithy shops will also provide the wherewithal for making implements so far as the mechanical needs of farmers are concerned. So, village road rebuilding will provide the wherewithal for job opportunities for several lakhs of our rural people. If the farmer is able to carry his produce to the market, it certainly means getting better prices for his product. Therefore, I feel that the allotment of Rs. 65 lakhs for village link roads is not only paltry but also shows the lack of understanding of the priorities on rural reconstruction.

[முற்பகல் 11-30]

This is the gloomy picture I see when I verify several other items of expenditure. For agriculture the sum of Rs. 68.4 lakhs in 1974-75 drops to Rs. 43 lakhs in 1978-79. The sum of Rs. 15.7 lakhs allotted to animal husbandry in 1974-75 drops to Rs. 10 lakhs in 1978-79. So far as fisheries are concerned, the provision of Rs. 2.4 lakhs in 1974-75 drops to Rs. 2 lakhs in 1978-79.

Let us now take rural housing. This subject requires the most urgent attention of the Government which is progressive in outlook, since the vast majority of the people, almost 83 per cent of the people, live in villages. Decent housing is essential for healthy living and any deficiency in rural housing would affect the health and vitality of 500 million people on the national scale and 30 million people as far as our State is concerned. Therefore, rural housing should be given top priority by the Government in our schemes of rural development.

1978 மார்ச் 20] [Thiru D. V. D'Monte]

Take rural health care. Very often we hear public men and even some of our Ministers expressing an opinion that our young doctors and medical graduates should go to rural areas and practise there, taking medical help to the doorsteps of the rural people. I feel that it is an unfair appeal, because young doctors who have been educated in towns are out of touch with village life. Further, according to the figures available, in our country we have one doctor for every 5,000 people, whereas in developed countries, the ratio is one doctor for every thousand people. It will require more than a century for us to supply all our villages the required number of doctors. The situation is not hopeless, if we attach more importance to preventive medium than to curative medicine. If we take preventive measures by the improvement of environmental hygiene in our rural parts, it will certainly go a long way to help village life. It is not doctors that are required in villages but sanitary inspectors in thousands are required, at least two of them in each Panchayat. Their duty is to see that the provisions of the Public Health Acts, which still remain effective only on paper, are implemented and carried out by the Panchayats.

Coming to agriculture, the political cry has always been 'land to the tiller'. An important, if not more important, cry should be 'tiller to the land'. If agriculture should be more productive, the tiller must work for 24 hours a day all the days of his life. Agriculture is a full-time job. The Government should give top priority to agriculture whereas only Rs. 43 lakhs has been provided for Agriculture where I think we should spend 70 to 80 lakhs of rupees.

There is need for drawing up a Master Plan to give a face-lift to rural life. In addition to rural health, link roads, rural housing, etc., we must have more non-farm and allied jobs such as handicrafts, rural industries, dairying, poultry farming and sheep and goat rearing, horticulture, fisheries and forest development. Agriculture alone cannot be the panacea for the uplift of the rural poor. It must be supported by grass-root development by having labour intensive programmes of short gestation periods. Of these, Animal Husbandry and Poultry are the most suitable because they can be easily adopted by any single person especially the landless poor. Judging by the poor allocation of funds to Animal Husbandry, I do not see how any effective work can be done in this direction. There is already

[Thiru D. V. D'Monte]

[1978 மார்ச் 20]

widespread discontent in rural areas and this calls for urgent attention. This calls also for a bold approach and strong political will. Only in this way we can reach the Gandhian ideal of wiping the tears off the eyes of the last man. Otherwise, we will be merely shedding crocodile tears.

Thank you.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் அநேகமாக பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசி அதிலும் குறிப்பாக தேர்தல்கள் தள்ளிப் போடுவதைப் பற்றி மிகவும் கடுமையாக அரசாங்கத்தைக் குறைசாற்றிப் பேசி னார்கள். இங்கே ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து வந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன், திரு. கோ. சி. மணி, திரு. சுந்தரேசுத் தேவர், திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர், போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து மிகவும் நேரடியான அனுபவம் பெற்றிருப்பதால், நல்ல முறையில் பேசினார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதனால் தாங்கள் குறைவாகப் பேசப்போகிறேன் என்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எனக்கு நேரிடையான அனுபவம் இல்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அதனால் பொதுவான சில விஷயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டால் என்று கருதுகிறேன். தேர்தல்பற்றி திரு. தங்கப்பாண்டியன் குறிப்பிட்டார். இந்த அரசு தேர்தலைத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே வருகிறது என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார். அவர் பேசியபோது ஒருவேளை அவர்கள் கட்சி ஆட்சி செய்த காலத்தில் தேர்தலைத் தள்ளிப் போட்டதைப்பற்றி யாராகிலும் கேட்டுவிடப் போகிறார்களோ என்ற அச்சத்தால் இந்த ஆட்சியை மட்டும் குறை சொல்லவில்லை, எல்லா ஆட்சியிலும் இப்படி நடக்கிறது என்று முன்னெச்சரிக்கையோடு பேசினார். நான் இன்னும் முன்னெச்சரிக்கையோடு குறிப்பிடுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலோ, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலோ, தமிழகத்தில் மட்டுமோ நடைபெறுகின்ற காரியம் அல்ல இது. பல்வேறு மாநிலங்களைப் பார்க்கும்போது, அகில இந்திய அடிப்படையில் எடுத்துப் பார்க்கும்தால், காஷ்மீரிலிருந்து கேரள மாநிலம் வரையில் எல்லாத் தேர்தல்களும் தள்ளிப் போடப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் ஒரு சில மாநிலங்களில் நான்காண்டுகள் வரையிலும்கூட தேர்தல்கள் தள்ளிப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

1978 மார்ச் 20]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

இதற்குக் காரணம் மாநில அரசின் கையில் தேர்தலை நடத்துகிற அதிகாரம் இருப்பதுதான். அப்படித் தள்ளிப்போடும் போது, விசித்திரமான காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. புயல் அடித்தால் அதன் காரணமாகத் தள்ளிப்போடுகிறோம், வெள்ளம் வந்தால் அதன் காரணமாகத் தள்ளிப்போடுகிறோம், வறட்சி ஏற்பட்டால் அதன் காரணமாகத் தள்ளிப்போடுகிறோம். இப்படியெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இத்துடன் அல்லாமல் ஓட்டர் ஜாபிதா சரியாக அமைக்கப்படவில்லை என்று காரணம் காட்டித் தள்ளிப்போடப்படுகிறது. ஆகையால் மாநில அரசினுடைய கையில் இந்த ஊராட்சித் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கான அதிகாரங்கள் இருக்கும் வரையில், இந்தத் தேர்தலை எந்த ஆட்சியும் ஒழுங்காக நடத்தாது என்பதைப் பார்க்கிறேன். மாநிலத் தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில், தேர்தல் கமிஷன் வைத்திருக்கிறோம். மாநில ஆட்சியின் கையில் அந்தத் தேர்தல் நடத்தும் அதிகாரம் இல்லை. எலெக்ஷன் கமிஷன் ஒரு நாளை நிர்ணயிக்கிறது மாநிலத் தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையில். ஊராட்சி, நகராட்சித் தேர்தல்களைப் பொறுத்தும் தனியாக ஒரு எலெக்ஷன் கமிஷன் இருக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. சாம்பசிவம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிற இந்த நாளில் உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இருக்கிற அதிகாரத்தையும் எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்பது என்ன நியாயம்?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அதிகாரம் என்பது மக்கள் அளிக்கின்ற ஓட்டின் அடிப்படையில் வருகின்றது. இந்தத் தேர்தல் நடக்காமலிருந்தால், மக்களுக்கும் அதிகாரம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் மக்களால் அதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பார்த்தால் இப்போது மக்களுக்கு உள்ள அதிகாரமே பறிக்கப்படுகிறது என் அதை திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். பதனால்தான் தனியாகத் தேர்தல் கமிஷன் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். எந்த மாநில அரசும் அதற்குப் பரிந்துரை செய்யாது என்றாலும், அதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேர்தல் தள்ளிப் போடுவதைப்பற்றி யாரும் அக்கறை காட்டுவதாகவோ, கவலைப்படுவதாகவோ தெரியவில்லை. அந்தத் தேர்தல் மூலமாக ஊராட்சித் தலைவராக வர விரும்புகிறவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களாக வர விரும்புகிறவர்கள், நகராட்சித் தலைவராக வர விரும்புகிறவர்கள், அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மேலவை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வர விரும்புகிறவர்கள்தான் அதில் அக்கறை காட்டு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 மார்ச் 20]

கிறார்களே தவிர, பொது மக்களைப் பொறுத்தவரை இப்படித் தேர்தல் நடைபெறாமல் இருக்கிறதே என்ற ஏக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. க. அறிவழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஊராட்சி மன்றத்தினைச் சார்ந்தவனாக இல்லாவிட்டாலும், அதன் வாயிலாக இங்கே வரப்போவதில்லை என்றாலும், எனக்கு அந்தத் தேர்தல்களிலே அக்கறையும் ஆர்வமும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொல்வதை மறுக்கிறேன். பொது ஜனத் தொடர்பே அவருக்கு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் படித்தவர்கள், கிராஜுவேட்ஸ் பக்கம் இருக்கிறார்கள், அப்படிப் படித்தவர்கள் கொஞ்சம் தான் இருக்கிறார்கள், ஆகையால் அவருக்கு பொதுமக்களைப்பற்றித் தெரியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: உறுப்பினர்கள் கூறியதற்கு விடையளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், பொதுமக்கள் பிரதிநிதி என்று திரு. அறிவழகன் கூறினர், அவரைத் தலைவராகத்தான் நான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன், பொது மக்களில் ஒருவராக எண்ணவில்லை. திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நான் முன்பே சொன்னேன், நகராட்சித் தேர்தலில் நிற்க விரும்புகிறவர்கள்தான் அதில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றேன். அதை நிரூபிக்கும் வகையில் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்.

(முற்பகல் 11-40)

திரு. க. அறிவழகன்: We are common men given the uncommon task என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் எங்களைப்பற்றி அப்படித்தான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: My unpression is that Thiru Arivazhagan is an uncommon man with uncommon interest. நம்முடைய மேலவையைப் பொறுத்தவரையில்கூட, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் வர இயலாத நிலை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்கூறி, இதற்காகவாவது உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். அந்தக் கருத்தை நான் இப்போதும் வலியுறுத்துகிறேன்.

1978 மார்ச் 20]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அடுத்து, இன்றையதினம் பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், உயிர் இருக்கிறதே தவிர, அவைகளுக்கு உடையில்லை! அரசாங்க அதிகாரிகளைக் கொண்டிருவாகம் இருக்கிறதே தவிர, பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கே இல்லை என்கிற நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. மாநில அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகளுடைய அதிகாரங்கள் தான் அங்கே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஆட்சி செய்யும் நிலைமை இல்லை. நாடெங்கும் இதுதான் நிலைமையாக இருக்கிறது. எனவேதான் நான் மீண்டும் மீண்டும் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்டு மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றிற்கு அதிகாரங்கள் அதிகமாக வேண்டும் என்று சொல்லுகிற இந்த நேரத்தில் அவர்கள் தங்கள் அதிகாரங்களைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்த தகுந்த பொருளாதார நிலை இருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் மாநில அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் எதற்கெடுத்தாலும் சென்று கையேந்துகிற நிலைமை இருப்பதைப்போல் மத்திய அரசாங்கத்திடம் போய் 'கிராண்ட்' கேட்பதைப்போல் ஊராட்சி மன்றங்களும், நகராட்சி மன்றங்களும் மாநில அரசினுடைய கையை எதிர்பார்த்து நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் மாநில அரசை வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற குழந்தையைத்தான் இன்றைக்கும் பார்க்கிறோம். மாநில அரசு 'கிராண்ட்' கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு இன்றையதினம் வருகிற வருவாய் போதுமானதாக இல்லை! அவர்களுடைய வருமானத்திற்குள் அவர்கள் செம்மையாக இயங்கக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரங்கள் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டால்தான், ஊராட்சி மன்றங்களால் நல்ல சேவை செய்ய இயலும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஊராட்சி மன்றங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை என்பதனால் இதைப்பற்றி ஆராய அசோக் மேத்தா அவர்கள் தலைமையில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறது. டிசம்பர் மாதத்திலே போட்டார்கள். அதாவது 6 மாத காலத்திற்குள் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் எப்படி நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும், அங்கே நிர்வாகம் எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று ஆராய வேண்டும் என்று அந்தக் குழுவை மத்திய அரசு போட்டிருக்கிறது. அந்தக்கமிட்டி ஆராய்வதற்காக என்று 4.5 குறிப்பு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 மார்ச் 20]

களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்த வரை, “இருக்கிற அதிகாரங்கள் போதுமானவையா அல்லது இன்னும் அதிக அதிகாரம் வேண்டுமா? பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகளுக்கு தற்போதுள்ள பொருளாதாரம் போதுமானதா அல்லது அவைகளின் பொருளாதாரம் வளரும் வகையில் வழிவகை காணப்பட வேண்டுமா? இருக்கிற பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் கிராம வளர்ச்சியைப் பெற முடியுமா?” என்றெல்லாம் ஆராய வேண்டும் என்று அந்தக் கமிட்டியைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கமிட்டியைப் போடும்போதெல்லாம் ஒன்றைச் சொல்லுவார்கள். திரு. எஸ். கே. டே அவர்கள் கண்ட கனவை நினைவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். அவர் ஆரம்பித்த போது எல்லாம் சரியாக இருந்தது. ஏதாவது ஒன்று சரியாக இல்லை என்றால், உடனே ஒரு கமிட்டியைப் போட வேண்டும் என்பார்கள். உடம்பு சரியாக இல்லை என்றால் டாக்டரிடம் போவதைப் போல் ஏதேனும், ஒன்று சரியாக இயங்காவிட்டால், அதைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு கமிட்டி போடப்படும். அந்த வகையில் அமைக்கப்பட்ட அசோக் மேத்தா கமிட்டி என்ன செய்தது என்றால், இந்த நாட்டுப் பிரச்சினைகளைப் பரவலாக ஆராய்ந்ததே தவிர குறிப்பாக, அழுத்தந்திருத்தமாக இந்தப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி, ஆராயாத காரணத்தால், மாநில அளவில் நாமாவது புதிதாக ஒரு கமிட்டியை அல்லது கமிஷனை அமைத்து இதைப்பற்றி தீவிரமாகவும் துரிதமாகவும் ஆராய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நகர்ப்புற வளர்ச்சிப்பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள்கூட இங்கே கொடுத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப்புத்தகத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நகர்ப்புற வளர்ச்சி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்றால், அதற்கு முக்கியமான அடிப்படைக் காரணம், ‘அர்பன் லேண்ட் சீலிங் ஆக்ட்’ இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு, பெரிய நகரங்களில், மிக முக்கியமான நகரங்களில் வீடுகள் கட்டப்படுவது மிகவும் குறைந்துவிட்டது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வீடுகள் கட்டுவது குறைந்து விட்டது என்றால், அரசாங்கத்தின் சார்பில் நிறைய வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இப்போது இருக்கிற இந்த அர்பன் லேண்ட் சீலிங் ஆக்ட் நம்முடைய மாநிலம் போட்டிருக்கிற சட்டம். மத்திய அரசாங்கத்தால் போடப்பட்ட அர்பன் லேண்ட் சீலிங் ஆக்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், அதை ஆராய அவர்கள் ஒரு கமிட்டியைப்

1978 மார்ச் 20]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

போட்டு அதன் அறிக்கையின் பேரில் விரிவாகவும் சரியாகவும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று கூறிவிட்டார்கள். தமிழ்நாடு சட்டத்தைத் திருத்தும் உத்தேசம் உண்டா என்று அவர்களிடம் கேட்டபோது, இந்தச் சட்டத்தைத் தமிழ்நாடு தனியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே தமிழ்நாட்டுச் சட்டத்தைத் திருத்துவதுபற்றி தமிழ் நாடு அரசாங்கம்தான் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமே தவிர, நாங்கள் கருத்துச் சொல்ல முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதைத்தான் மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனவே இந்த மாநிலத்தின் சட்டமான அர்பன் லேண்ட் சீலிங் ஆக்ட்டுக்கு விரைவாக ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும். காரணம் வீடு கட்ட முடியாத நிலை இருந்து வருகிறது. இப்போது யாரும் சென்னை போன்ற நகரில் வீடு கட்டுவதாக இல்லை. திருச்சியில் இருக்கிற என் நண்பர் ஒருவர் சென்னையில் ஒரு வீடு கட்டுவதாக இருந்தார். வீட்டைக் கட்டி வாடகைக்கு விட வேண்டும் என்று இருந்தார். இப்போது அவர் இந்த எண்ணத் தையே கைவிட்டுவிட்டார். காரணம் அவர் 1 லட்சம், 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து வீட்டைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டால், 4 சத வீத வட்டி கூட கிடைக்க மாட்டான் என்கிறது. வீட்டிற்குச் செலவழிக்காமல் பாங்கில்போட்டால் கூட, 8 சதவீத வட்டி கிடைக்கிறது. எனவேதான் அவர் சொன்னார், 'Fools build houses for wise men to live in' என்று.

அமைச்சர் அவர்கள் கூட இப்படித்தான் சொன்னார்கள். எப்போதுமே சிறந்தவர்களுக்கு ஒரே விதமான கருத்து தோன்றுவது வழக்கம். தற்போது யாரும் வீடு கட்டுவதற்காகப் பணத்தை முதலீடு செய்யத் தயாராக இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, வேண்டாமென்றே இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கூட சொல்லிக்கொள்வோன். இப்போது இருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே யாராவது செல்வந்தர்களாக இருந்து நிலம் வாங்கினாலும் அவர்கள் 'வெல்த் டாக்ஸ்' கட்டியாக வேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தை வாங்கி விற்குால், 'கேப்பிடல் கெயின்ஸ் டாக்ஸ்' கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எல்லோருக்கும் கஷ்டம்தான் ஏற்படுகிறதே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. விவசாய நிலங்களானாலும் சரி, தொழிற்சாலைக்குத் தேவைப்படும் நிலங்களானாலும் சரி, தொல்லைதான் ஏற்படுகிறது. வீட்டு வசதிக்கும் இதனால் லாபமில்லை. வீடு கட்ட முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே மாநில அரசாங்கம் இதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி விரைவில் ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 20]

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை நன்றாகப் படித்து அதனுடைய புள்ளி விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஏனென்றால் என்னால் படிக்க முடியவில்லை. ஆனாலும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியதைப் பார்த்து, அதிலிருந்து என்ன தெரிந்து கொள்கிறேன் என்றால், நேர்மையான ஒரு அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறபோது, இப்படிப்பட்ட சிறிய தவறுதல்களைக் கொண்டு வந்து, இந்த அரசினுடைய தலைவருக்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலையில் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதை அமைச்சர் அவர்களும் நன்றாக அறிவார்கள், காரணம் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருந்து, அதற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்து மெம்பராக இப்போது இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். (கிரிப்பு) மன்னிக்கவும், இப்போது அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் முன்னாலே இருந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மறந்து போயிருக்காது. அங்கேயிருக்கிற கஷ்டங்கள் எல்லாம் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை பேசும்போது, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையெல்லாம் நல்லமுறையில்பக்குவப் படுத்தி தேர்ச்சியுடையவர்களாக ஆக்க முற்படுகிறோம். என்று சொன்னார்கள் அதனால்தான் இப்போது மின்சாரப் பொறுப்பை அவர்களிடம் கொடுத்து பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை ஊக்குவித்து, தேர்ச்சியுடையவர்களாகச் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறார்கள். அடுத்து, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைத் தேர்ச்சியுடையச் செய்ய வேண்டும் என்கிறபோது, ஏன் ஏதோ ஒரு குழு அமைத்து யாரையோ கொண்டுவர வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள் என்றுதான் புரியவில்லை. எங்களுக்கு இதிலேதான் குழப்பமாக இருக்கிறது. எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் செல்வாக்கோடு இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் வருவதில் ஆட்சேபணை இருக்காது. நாங்கள் இப்போது வந்திருக்கிற அரசுக்கு உதவியாக பாராளுமன்றத் தேர்தலின் போது கூட முழுமூச்சாக வேலை செய்தோம். அன்றைக்கு இருந்த உடன்பாட்டின்படி செய்தோம். இப்போது இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, ஆங்கங்கே உள்ள கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிற நபர்களை நீங்கள் ஒவ்வொரு கமிட்டியில் போடுகிறீர்கள். அதையெல்லாம் நாங்கள் விளக்கமாகப் பசினால், அது நன்றாக இருக்காது என்பதை உணர்கிறேன்.

1978 மார்ச் 20] [திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

(முற்பகல் 11-50)

[மாற்றுத்தலைவர் திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் தலைமை]

நான் இப்போது என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், உங்கள் கட்சியையோ, முதல்வர் அவர்களையோ நான் குறை கூறிப் பேசுவதாக நினைக்க வேண்டாம். அவர் நல்ல எண்ணக் படைத்தவர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய சொந்த எண்ணம். பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்ட் இருக்கும்போது, ஆலோசனைக் குழு என்று ஒன்றை வைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது எதற்கு என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் பிரசிடெண்டாக இருக்கின்றார் அவர் அங்கே இருக்கும்போது, ஒரு வில்லேஜ் ஆபீஸர் போடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். செக்ரட்டேரியட்டில் இருந்து தானே இது உருவாகி வருகிறது. இத எல்லாம் நல்லது என்று சொல்கின்றார்களா அல்லது தவறானது என்று நினைக்கின்றார்களா? பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டை நல்லபடியாக ஊக்குவிக்கவும் அவர்களுக்குப் பதிலாக ஒரு ஆலோசகரைப் போடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். பிரசிடெண்ட்தான் பெரிய மனிதராக இருக்கின்றார். அவருக்குப் பதல் நீங்களாகப் பார்த்து ஒருவரை வைக்கிறீர்கள். மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து ஊரிலே உள்ள ஒருவரைத்தான் பிரசிடெண்டாகப் போடுகிறார்கள். மின்சாரத் தைக் கொண்டுவந்து அவர்கள் பொறுப்பிலே வைக்கிறீர்கள். அவர்கள் எல்லாம் நல்ல பயிற்சி பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அது எப்படித் தெரியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வீணாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எத்தனை பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன? 374 பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்காக ரூ. 35 கோடி அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். உங்களுக்குத் தெரியாத புள்ளிவிவரம் இல்லை. நான் என்ன அதிகமாகப் புள்ளிவிவரங்களைப்பற்றிச் சொல்லிவிடப்போகிறேன். எவ்வளவு வருவாய் இந்தப் பஞ்சாயத்திலே வருகிறது, எவ்வளவு செலவு ஆகிறது என்பதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த 374 பஞ்சாயத்துகளுக்கு ரூபாய் 35 கோடி எப்படிப் போதும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. பஞ்சாயத்துகளுக்கு நல்ல ரோடுகள் இல்லை. எங்கள் பகுதியில் இல்லை. நிர்வாகம் செய்வதற்கு என்று பஞ்சாயத்திற்கு ஒரு கட்டிடம் இல்லை. ஒரு சில ஊர்களிலே இருக்கலாம். ஒரு சில ஊர்களிலே இல்லாமல் இருக்கலாம். ஒரு ஊரில் பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டாக வருகின்றவர் அந்த ஊருக்கு ஒரு பெரிய மனிதராகக் கருதப்படுகிறார். அந்த ஊருக்கு நன்மை செய்யக் கூடியவராகவும் அவர் இருக்கிறார். அப்படித்தான் அந்த ஊர் மக்கள் அவரைப் பற்றிக் கருதுவார்கள். அவர்களையும்விட ஓர் ஆலோசகரையும் போடுவதாகச் சொல்கின்றார்கள். இதைப்பற்றி நாம் பேசுவோம்.

448 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1978 மார்ச் 20]

உங்கள் தலைவர் அவர்களிடமும் இதைப்பற்றிப் பேசுவோம். இதைப்பற்றித் தலைவர் அவர்களிடம் பேசினால்தான் சரியாக வரும். தலைவர் அவர்களிடமே போய்ப் பேச வேண்டும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்) : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அவையில் நேரடியாகப் பேச வேண்டிய தில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(மணி அடித்தல்.)

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்கள் அடிக்கடி மணி அடித்து விடுகிறார்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்) : நான் உங்கள் பேச்சை நிறுத்தச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் ஏதாவது கேட்பதாக இருந்தால், தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்காகத்தான் அடித்தேன். நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : உங்கள் கட்சி ஆள் யாரையாவது போடவேண்டுமென்று நினைத்தால், கலைக்கப்பட்ட இடத்திலே உடனே போடுங்கள். அதை விட்டுவிட்டு ஒரு பெரிய மனிதர் நல்ல மனிதர் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருக்கின்ற போது, அந்த இடத்தில் உங்கள் கட்சியிலே இருப்பவர் ஒருவரைப் பிடித்துப் போட வேண்டும் என்று பார்க்கின்றீர்கள். இது ஒரு நோக்கமா? நான் எல்லா இடத்திலும் தவறு செய்யாதவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லவில்லை. யாராவது ஒரு சிலர் இருக்கலாம். 374 பஞ்சாயத்துகளிலே யாராவது ஒருவர் இருவர் இருக்கலாம். அது உங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு பாவமும் செய்யாத, அறியாதவர்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் அப்படிச் செய்தால், அவர்களுக்கு மனம் புண்படாதா? உங்கள் கட்சிக்காரரைக் கொண்டு வரலாம். உங்கள் கட்சிக் காரரை நியமித்து நீ அங்கே போய் இரு என்று சொல்லக் கூடாது. அப்படியெல்லாம் செய்யக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரவு பகல் என்று பாராமல், அவர்கள் அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனம் புண்படும்படி செய்யக்கூடாது. இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படக்கூடாது. குறைகள் இருக்கலாம். அவைகளை நல்ல முறையிலே நீக்கி, நன்கு இயங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஐயா, பெரிய மனிதர்கள் சில நேரங்களில் தவறு செய்வார்கள். ஆகையால்தான் இப்படிச் செய்வதாகக்கூடச் சொல்லாம், நான் சொல்கிறேன், யார் பெரிய மனிதர் என்பதும் சந்தேகம் தான். எங்கள் தாலுக்காவிலே இயதிலே நான் ரொம்பப் பெரியவன் என்று நினைக்கிறேன். இப்படியெல்லாம் நீங்கள் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லிக்

1978 மார்ச் 20] [திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

கொள்கிறேன். எந்த எந்தப் பஞ்சாயத்து எப்படி இயங்குகிறது, எங்கெங்கே என்ன செய்கிறார்கள், ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, பிறகு பண்ணுங்கள் என்பதைத்தான் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைக் கொண்டுவந்து எங்கள் பொறுப்பில் விடுகிறீர்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் நிதிநிலைமைகள் எப்படி இருக்கின்றன? நிதிநிலைமையில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இரண்டு ஆயிரம் ரூபாய்கூட வருவாய் இல்லாத பஞ்சாயத்துகளும் இருக்கின்றன. அவர்களிடம் மின்சாரப் பொறுப்பைக் கொடுத்துப் பாருங்கள் என்றால், எப்படி முடியும்? பயிற்சியாகிவிடும் என்று கூடச் சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நாங்கள் நல்ல முறையிலே அந்த நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். கட்சி என்பது வேறு. நிர்வாகம் என்பது வேறு. நிர்வாகம் சீராக நடக்க வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. இராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுடன் நிரந்தரமாக ஏதாவது உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : எந்தக் கட்சியைப் பற்றியும் நான் இங்கு குறை சொல்லவில்லை. இப்போது உள்ள கட்சி தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்தாகிவிட்டது. தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்த பிறகு, நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? எந்தக் கட்சி நிர்வாகத்திலே இருந்தாலும், நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் நல்ல காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் குறைத்துச் சொல்லக்கூடாது. முன்பிருந்த தலைவர்களை எங்கள் ஊரில் ஒரு பாலம் கட்ட ஆரம்பிக்கும்போது வரவழைத்தோம். இப்போது வேலை முடிந்துவிட்டது. இப்போது இருப்பவர்களை வைத்து, பாலத்தைத் திறக்கப் போகிறோம். அன்றைக்கு இருந்தவர்களை வைத்து பாலத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினோம். இன்று இருப்பவர்களை வைத்து நமக்கு ஆகவேண்டிய நல்ல காரியங்களை நடத்திக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்சி என்பது வேறு. நிர்வாகம் வேறு. இப்போது செய்வது நேர்மையானதாக இல்லை. இப்போது அவர்கள் நேர்மை தப்பித்தான் நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஆனால், நேர்மையான அமைச்சர் என்பது என் மனதிலே உள்ள எண்ணம். அதனாலேதான் நான் நேரடியாக இப்படிப் பேசுகிறேன். அதைப்பற்றி விவரமாக அவர்களிடத்திலே பேசினால்தான் உண்மை தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன். பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டாக இருந்தவர்தான் இப்போது அமைச்சராக வந்திருக்கிறார்கள். அங்கே

450 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1978 மார்ச் 20]

இருக்கின்ற நிலைமைகள் எல்லாம் அவருக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, அவர்கள் இதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து நல்ல முறையிலே செய்ய வேண்டும். இந்தப் பஞ்சாயத்துகள்தான் உங்களுக்கு அடிப்படையான அஸ்திவாரம். அந்த அஸ்திவாரம் பலம் இல்லாமல் போகுமானால், மேல் கட்டடங்கள் எல்லாம் தளர்ந்து போகும். ஆகவே, இந்தப் பஞ்சாயத்துகளைப் பற்றி நன்கு சிந்தனை பண்ணி நல்ல காரியங்களைச் செய்யுங்கள். நல்ல காரியங்களைப் பண்ணினார்கள் என்ற நல்ல பேராவது இருக்கும். உங்கள் கட்சிக்காரர்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு திட்டம் கொண்டு வராதீர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வது நல்லதில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். உங்கள் அனைவருக்கும் உங்கள் தலைவர் அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித்துறைபற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் கூறிய விஷயங்கள் யாவும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியவை. நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறிய விஷயங்களையும் நான் ஆதரிக்கக் கூடியவனாக இருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், பஞ்சாயத்து ஆட்சியானது சிறப்பாக ஓங்க வேண்டுமென்பதற்காக அதனுடைய நிர்வாகப் பொறுப்பை தன்னிடத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்தார். அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டபோது, நாளாவட்டத்தில் எவ்வளவு அதிகாரங்களை அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகாரங்களும் தானாக வருமென்று கூறினார்கள். கூறியதோடு மட்டுமல்லாமல், பஞ்சாயத்து ஆட்சி சிறப்புற விளங்க, நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பஞ்சாயத்துகள் ஆகியவற்றுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்து ஊக்குவித்து வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தின் காரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டது. அப்போது பஞ்சாயத்தினுடைய செழுமையான நிலைமை பாதிக்கப்பட்டதென்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பிறகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிக்கு

1978 மார்ச் 20] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

வந்திருக்கிறது. இந்த அரசு வந்த பிறகு, பஞ்சாயத்துகளுடைய எதிர்காலம் செழிப்பாக இருக்குமென்று எண்ணி நான் ந்தோஷமாக இருந்தேன். ஆனால் இன்றைய நிலையிலே அண்ணா கிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் பஞ்சாயத்துகள் செழிப்பாக வளராது என்று எண்ணக்கூடிய அளவுக்கு மிக மோசமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டு வருவதைப் பார்க்கும்போது, இந்த நிலையை நீடிக்க வேண்டாமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல சிறப்பான உள்ளாட்சியை அமைக்குப் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுங்கள். பஞ்சாயத்து ஆட்சி சிறப்புறுவதற்கான காரியங்களைச் செய்யுங்கள் என்று மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக பஞ்சாயத்துகள், உள்ளாட்சித் துறை இவைகளுக்கும் மட்டும்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை என்று கூறவில்லை. அந்தத் துறையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளவர்களுக்கே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். அமைச்சரவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கும் போது, அவர்கள் எதையும் செய்ய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது, நகராட்சிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது, மாநகராட்சிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது என்பது பற்றி எண்ணும்போது, உள்ளாட்சித் துறைக்கு உள்ள அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குப் பார்க்கும்போதாலும், ஹைவேஸ் துறையையும், நீர்ப்பாசனத் துறையையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து விட்டார்கள். இப்படிப் பல விதமான மாறுதல்கள் செய்திருக்கிறார்கள். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான மத்திய அரசின் உதவியையும், மாநில அரசின் நிர்வாக அமைப்புகளையும் பார்க்கும்போது, கூதி கிராமக் கைத் தொழில் துறை சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத் துறையிடம் இல்லை. குடிநீர் திட்டம் என்பது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சருடைய பொறுப்பிலே இல்லை. வேறு அமைச்சரிடம் அந்தத் துறை இருப்பதுபற்றி நான் வருந்தவில்லை. மத்திய அரசு சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்காக, அடி மட்டத்திலுள்ள கிராம மக்களின் நலத்துக்காக உதவுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: குடிநீர் வடிகால் வாரியம் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அவரிடமிருந்து அந்த அதிகாரத்தை எடுத்து உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறாரா?

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: யாரிடம் இலாக்கா இருக்கிறது என்பது பிரச்சினையல்ல. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் இருந்தால், அவரிடம் இந்தத் துறை இருக்க வேண்டுமென்று கூறுவேன். அவரிடம் உள்ளதைப் பறித்து இவரிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[1978 மார்ச் 20]

சொல்லவில்லை. மத்திய அரசினர் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்காக வேண்டிய நிதி தருகிறார்கள். கிராம மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக காரியங்கள் செய்கிறோம். அதற்கென மானியங்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. அந்த உதவிகளைப் பெற்று உள்ளாட்சித் துறை காரியங்களைச் செய்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சென்னைக்குப் பணம் வந்த பிறகு, அது வேரோர்கைக்கு மாறுகிறதென்பதைப் பார்க்கும் போது, வருத்தப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது. சமுதாய நலத் துறை அமைச்சர் என்று இருந்தாலும், அந்தத் துறைக்கென வரும் மத்திய அரசின் மாநில அரசின் மானியங்கள் அந்தத் துறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால்கொடுக்கப்படவில்லை. இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரமில்லை; பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரமில்லை. உள்ளாட்சித் துறைக்கே அதிகாரமில்லாத நிலையைப் பார்த்தும்போது மொத்தத்தில் வருத்தப்படக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம். முந்தைய ஆட்சியில் இருந்ததைவிட, இந்த ஆட்சியில் பஞ்சாயத்துக்கள் சிறப்புறுமென்று எண்ணி நான், இப்போது இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு குடிசை மாற்று வாரியம், குடிநீர் வடிகால் வாரியம் என்ன சிறப்பான காரியங்களைக் கிராமங்களில் செய்திருக்கின்றன? கிராமங்களில் கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். குடிக்க தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். முன்பு பஞ்சாயத்துக் கூட்டுமன்றங்கள் இந்தக் காரியங்களைக் கவனித்து வந்தன. இன்றையதினம் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் என்று அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராம மக்களின் தொடர்பில்லாமல் கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். நல்ல தண்ணீரா, கெட்ட தண்ணீரா என்று கூட பார்க்காமல், பணத்தை வீணாக்கி விட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அரசுக்கு எண்ணிக்கை கிடைக்கிறது. குடிநீருக்கு இவ்வளவு கிணறுகளைத் தோண்டினோம், இவ்வளவு மேல் நிலைத்தொட்டிகளைக் கட்டினோம் என்று புள்ளி விவரம் கிடைக்கிறது. ஆனால் மக்களுக்குத் தேவையான முறையில் அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்றால், இல்லை. மக்கள் ஆலோசனை கிடைத்ததா என்றால் இல்லை. மக்களுக்கு அவசியமில்லாத அளவிலே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்படும் நிதி செலவழிக்கப்படுறதென்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காதி கிராமத் தொழிலும், குடிநீர் வாரியமும், வடிகால் வாரியமும், குடிசை மாற்று வாரியமும் உடனடியாக உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் பொறுப்பில் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று முதல் கட்டமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக....

1978 மார்ச் 20]

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : வீட்டு வசதி வாரியத்தை இதுமாதிரி மாற்றலாமா?

திரு என். சுந்தரேசத் தேவர் : இன்றைய தினம் நாம் வேடிக் கையான நிலையைப்பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரமில்லை, மத்திய அரசு மாநிலங்களின் அதிகாரங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வருகிறது. தலையிட்டுக் கொண்டு வருகிறது; மாநிலங்களுக்கு நிதி நிலைமை போதவில்லை; அதிகாரங்கள் போதவில்லை; இதற்காக மாநிலங்கள் பேச வேண்டுமென்று நெற்றைய தினம் கூட பேசியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் மாநில முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பேச இருப்பதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவையென்று கேட்கும் போது, பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் அளிக்க வேண்டிய அதிகாரத்தை அளிக்காமல் இருப்பது நியாயமானதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாநில அளவிலே எங்களுக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கும் அரசு, உள்ளாட்சித் துறையின் அதிகாரத்தை எப்படிப் பறிக்கலாம்? உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்காத அரசு, மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது எப்படி நியாயமாகும்? எனவே ஜனநாயக ஆட்சி என்று சொல்லும் போது, நீங்கள் மாநிலத்திற்கு உள்ளாட்சி கோரினால், உங்கள் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிக அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறினார்கள். என்னுடைய அபிப்பிராயமும் அதுதான். உள்ளாட்சித் துறைத் தேர்தல், அதன் நிர்வாக அமைப்பு ஆகியவை அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெற வேண்டும். மாநிலங்களிலுள்ள சட்ட மன்றத்திற்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் நடக்கிறது. பாராளுமன்றத்திற்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் நடக்கிறது. அதைப்போல உள்ளாட்சித் தேர்தல் குறித்த வரம்பையும், அதிகார வரம்பையும் அரசியல் சட்டத்திலே இணைக்க வேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநில உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிகமான வாய்ப்புக்களைக் கொடுப்பதற்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகமான வாய்ப்புக்களைக் கொடுப்பதற்கும் திரு அசோக் மேத்தா அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. மாநில முதல்வர்கள் அந்த

454 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[1978 மார்ச் 20]

கமிட்டியில் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். எனவே மாநில முதல்
வரவர்கள் இந்தக் கருத்தை யோசனையாக அந்தக் கமிட்டிக்குச்
சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

மாநில சுயாட்சி கேட்கும் நேரத்தில் அந்த மாநாட்டில்
உள்ளாட்சித் துறைக்கும் அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்க
வேண்டிய அளவுக்கு அரசியல் சட்டத்திலே ஒரு இடத்தைத்
தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தி,
நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச வேண்டுமென்று,
தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்தைக்
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உள்ளாட்சித் துறையைப்பற்றி மாண்புமிகு
உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் சில
கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். எனக்கும் அதே கருத்துத்தான்
இருக்கிறது. தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில், இந்த சபையில்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஓர் உறுதியை
அளிக்க வேண்டும். அக்டோபர் மாதம் 31 ஆம் தேதி
வரை இந்தத் தேர்தல்களை ஒத்தி வைக்க ஏற்கெனவே
இந்த அவையின் அனுமதியை வாங்கியிருக்கிறார்கள். எனக்கு
வருகிற சந்தேகம், அக்டோபர் 31 ஆம் தேதிக்குள்
நிச்சயமாக இந்தத் தேர்தல் நடக்குமா? அல்லது மேலும்
அக்டோபருக்கு மேல் நீட்டிக்கப்படுமா என்பதுதான். இது
குறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய
கருத்தை உறுதியாகக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன். எதற்காக இந்தச் சந்தேகம் எனக்கு வருகிற
தென்றால், இப்போது போடப்படுகிற அட்வைசரி கமிட்டி
களைப் பார்த்தால், தேர்தலை நடக்காது என்ற எண்ணம்
எனக்கு வருகிறது. பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு
மன்றம் ஆகியவைகளுக்கான தேர்தலை நடத்துவதற்கான
ஆயத்தம் இல்லாத காரணத்தால்தான், இன்றைக்கு
இதற்கான அட்வைசரி கமிட்டியைப் போடுகிறார்களோ
என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு வருகிறது. ஆகவே தேர்தல் நிச்
சயமாக அக்டோபர் மாதம் 31 ஆம் தேதிக்குள் நடக்கு
மென்ற உறுதிமொழியை இந்த அவையிலே தெரிவிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேர்தலை ஒத்தி
வைக்க இங்கே மேலும் ஒரு மசோதா வராது என்று
தெரிவிப்பார்களேயானால், பஞ்சாயத்திலே அதிகமான அக்கறை
உடையவன் முறையில் நான் நன்றியுள்ளவனாக
இருப்பேன்.

1978 மார்ச் 20] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்பதைவிட, இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களையாவது பிடுங்கக் கூடாது என்று கேட்க வேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. அடிக்கடி ஜி. ஓ. போடுவதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னையிலே இருந்து கொண்டு பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திற்கு எப்படி நடக்க வேண்டுமென்று ஓர் உத்தரவு போடப்படுகிறது. இங்கிருந்து நாளைக்கு இப்படித்தான் நடக்க வேண்டுமென்று, தினமும் ஏன் உத்தரவு போடுகிறார்கள்? உள்ளாட்சித் துறை சுதந்திரமாக இயங்க வேண்டும். நகராட்சிக்கு, நகராட்சிக் கவுன்சிலுக்கு, பஞ்சாயத்துக் கவுன்சிலுக்கு உத்தரவு போட்டு சில முறைகளை மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னாலும், பரவாயில்லை. நேரடியாக அந்த நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு, எக்கிகியூட்டிவ் பாடிக்கு ஒரு உத்தரவை அனுப்பி எக்கிகியூஷன் நடக்கிறது. இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள், இந்த மாநில அரசுக்குத் தெரியாமல் டில்லியிலே இருந்து இங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கட்டளை கொடுத்தால், மாநில அரசுக்கு எப்படி இருக்கும்? அதைப் போலத்தான் நகராட்சியின் நிலைமையும். அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டாமா? ஏன் 'ப்ராப்பர்' 'சேனல்' மூலமாக அனுப்ப மாட்டேன் என்கிறார்கள்? நேரிடையாக அதிகாரிகளை வைத்து நடக்கச் சொல்வது என்பது ரொம்பவும் தவறான நிலை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நினைத்தவர்கள் எல்லாம் உத்தரவை போடுகிறார்கள். யார் வேண்டுமானாலும் உத்தரவு போடலாம் போலும். அந்த அளவுக்கு நிறைய உத்தரவுகள் வருகின்றன. என்னுடைய தபாலில் கூட பார்த்தேன். கட்டுக் கட்டாக ஜி. ஓ. க்கள் வருகின்றன. ஆகவே அரசு இதையெல்லாம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நிதியாதாரங்களைப் பொறுத்த வரையில், வேடிக்கையான நிலையிருக்கிறது. நில வரியை அரசாங்கம் விதிக்கிறது. அந்த நில வரிக்கு மேல் கூடுதல் வரியை-சர்சார்ஜை விதிக்க பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கியிருக்கிறது அரசு. நில வரியின் மீது பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றம் இரண்டரை ரூபாய் வரையிலும் வரி போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நில வரிமே ஒரு ரூபாய், ஆனால் சர்சார்ஜ் இரண்டரை ரூபாய் போடலாம் என்று சொல்வது என்ன நியாயம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எதற்காக இப்படி செய்கிறார்கள் என்றால், “நாங்கள் இந்த வரியைப் போடவில்லை, பஞ்சாயத்து

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[1978 மார்ச் 20]

யூனியன் தான் போட்டிருக்கிறது” என்ற அவப் பெயரை அவர்கள் மீது சுமத்துவதற்காகத்தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்திலேதான் இரண்டரை ரூபாய் வரை சர்சார்ஜ் போடலாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. ஆனால் பஞ்சாயத்துக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு மட்டும் விதிக்கலாம் என்ற முறையை வைக்கவில்லை. எல்லா யூனியன்களிலும் இரண்டரை ரூபாய் கண்டிப்பாக விதித்தாக வேண்டுமென்று நிலை. கூட்டு மன்றத் தலைவராக நான் 1969-லிருந்து தொடர்ந்து இருந்திருக்கிறேன். இந்த வரியைப் போட முடியாது என்று நான் மறுப்பு தெரிவித்தேன். டி. ஆர். டி. அவர்களிடம் சொன்னேன், “கையில் 16 இலட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு எதற்காக வரி போடச் சொல்லுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டேன். அது அரசாங்கத்தின் உத்தரவு, எப்படியாவது போட வேண்டுமென்று கலெக்டர் சொன்னார் என்று அவர் கூறினார். அந்த அளவிலே.....

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரத்திலே இந்தத் தாக்கீது வந்தபோது, அதைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு, அந்த வரியைப் போட முடியாது என்று மறுப்பைத் தெரிவித்து, அதற்கான ஒன்றியக் குழுவில் ஒரு முடிவை எடுத்து அந்த முடிவை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அந்த தைரியம் அந்த ஒன்றியக் குழுவிற்கு அப்போது இருந்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை அறிவேன். ஒரு ஜி. ஓ. வைப் போட்டுவிட்டு பின்னர் கலெக்டரை விட்டு அந்த வரியைப் போடும்படியாக 374 பஞ்சாயத்துக்களையும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால், அது நல்லதா என்று கேட்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியனைப் போன்ற தைரியம் உள்ளவர்கள் நான்கைந்து பேர் அந்த வரியைப் போடாமல் இருந்திருக்கலாம். மற்ற எல்லோரும் போட்டுவிட்டார்கள். இதனால் அந்த வரியை விவசாயிகள் கட்ட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் வரியைப் போடாமல் பஞ்சாயத்து வரியைப் போட்டிருக்கிறது என்ற காய்ப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடிய தன்மையை இது உண்டாக்குகிறது. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நிதியாதாரங்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் அரசு எப்படி நிதியை அவர்களுக்குப் பங்கீடு செய்வது என்பதைப்பற்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டும், நில வரியைப்

1978 மார்ச் 20] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

பஞ்சாயத்துக்கே கொடுக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்கான திட்டங்களையும், கிராம முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களையும் பஞ்சாயத்தும், பஞ்சாயத்து யூனியனும் தான் செய்கிறது. ஆகவே, நில வரி வருமானத்தைப் பூரணமாக பஞ்சாயத்தே எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஆணையிட்டால், அது அவர்களுக்கு மிகவும் சாதகமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். எத்தனையோ கிராண்ட்களைக் கொடுக்கிறார்கள். நில வரி என்பது பெரிய தொகையல்ல. நில வரி முழுவதையும் அவர்களுக்கே கொடுத்து விட்டு, மற்ற வரி எதையாவது அரசு ஏற்றுக்கொள்ளலாம். பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுடைய நிதியாதாரங்களில் நிலையான போக்கைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். விவசாயிகளின் மீது கூடுமான வரையில் வரியைக் குறைத்துப் போடுவது நல்லது. நினைத்தவர்கள் எல்லாம் வரி போடுவது என்பது சரியல்ல. அத்தனை வரியையும் விவசாயிகளால் எப்படிச் சுட்ட முடியும்? ஆகவே, இவ்வளவு அதிகமான தொகையை சர்சார்ஜாக வசூலிப்பது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாகத்திலே பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய பஞ்சாயத்திலே கையில் ரூ. 16 இலட்சம் இருக்கும்போது, சர்சார்ஜ் இரண்டரை ரூபாய் போடச் சொன்னபோது, முடியாது என்று கூறிவிட்டேன் என்று முதலிலேயே சொன்னேன். 16 இலட்சம் ரூபாய் இருக்கும்போது ஒரு 14 இலட்ச ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் போடச் சொன்னால், போடமாட்டேன் என்கிறார் ஹைவேஸ் என்ஜினியர். அது மூன்று வருடங்களாகத் தேங்கிக் கிடக்கிறது. ஹைவேஸ் என்ஜினியர்கள் தங்கள் இஷ்டத்திற்குப் பண்ணக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ரூரல் ஒர்க்ஸ் என்று தனியாக ஒரு இலாக்கா இருந்தது. அதை ஹைவேஸில் இணைத்து ஹைவேஸ் அண்டு ரூரல் ஒர்க்ஸ் என்று ஆக்கி விட்டார்கள். அதுவுள்ள என்ஜினியர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு எஸ்டிமேட் போடமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஹைவேஸில் உள்ளவர்கள் தங்களை பெரிதாக நினைக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து, நகராட்சியில் உள்ளவர்களை இரண்டாம் தரமாகக் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, ஹைவேஸ் அண்டு ரூரல் ஒர்க்ஸ் என்ற இலாக்காவை, பாசனம், கட்டிடம் என்று தனித்தனியாகப் பிரித்து உள்ளாட்சித் துறைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(துணைத் தலைவர் மணி அடித்தார்.)

[திரு. என். சுந்தரேசத்தேவர்]

[1978 மார்ச் 20]

துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்களே வந்ததை நான் பார்க்கவில்லை. மன்னிக்கவும். முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு சிறு குறிப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன், தனது பதவிக் காலம் முடிவடைவதால், இன்று பேச வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். தயவுசெய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைத்தால் நலம். மற்ற உறுப்பினர்களுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவரும். உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்தவர், திரு கோ. சி. மணியும் உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே, உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்புத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: போலீஸ் துறைக்கு முதலில் ஒருநாள் என்று போட்டிருந்தார்கள். பிறகு அதை இரண்டு நாள் என்று மாற்றினார்கள். பிறகு 3 நாளாக மாற்றினார்கள். கல்வித் துறைக்கும் அதேபோல் இரண்டு நாட்கள் கொடுத்தார்கள். இங்கே உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்த எங்களுக்கும்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்களும் சேர்ந்து தான் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவு எடுத்தீர்கள்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: இதை நாளைக்கும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏகப்பட்ட நாட்கள் இருக்கின்றன. மேலும் ஒரு நாள் பேச வாய்ப்பளித்தால், மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இது திடீரென்று முடிவு செய்வதல்ல. நீங்களும் ஆய்வுக் குழுவில் இருந்தீர்கள். அப்போது நீங்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தீர்மானத்தை பல முறை மாற்றியிருக்கிறோம். இந்த அவையில் வாத்தியார்களும், உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் தான் நிறைய இருக்கிறார்கள். ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்த எங்களுக்கும் இன்னொரு நாள் ஒதுக்கினால், நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கனவே பலர் பேசி முடிந்துவிட்டது. ஆகவே இனி இதை மேலும் நீடிக்கத் தேவையில்லை.

1978 மார்ச் 20]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : துணைத் தலைவரவர்களே, எல்லோரும் பேசவேண்டும் என்பதற்காக நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டேன். பிறகு உங்களுடைய அபிப்பிராயப்படி செய்யலாம். விரைவாக முடித்துவிடுகின்றேன்.

ஹைவேஸ் இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில், ரூரல் ஒர்க்ஸ் என்று தனியாக வைத்திருப்பதால், ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்காக ஒரு காரியத்தைக் குறிப்பிட்டு சையில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் டி.ஆர்.டி. ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். தாய் சேய் நல விடுதிகள் 18,000 ரூபாயில் தான் கட்ட வேண்டும் என்ற உத்தரவு வந்தது. பின்னர் 22,000 ரூபாய்க்குள் சிக்கனமாகக் கட்ட வேண்டும் என்ற உத்தரவு வந்திருக்கிறது. நான் 22,000 ரூபாய் செலவில் 10 சென்டர்களில் தாய் சேய், நல விடுதி கட்ட எஸ்டிமேட் போட்டு பணம் ஒதுக்கி வைத்திருந்தேன். ஆனால், ஹைவேஸ் என்ஜினியர் 37,000 ரூபாயில் தான் கட்ட முடியும், இல்லாவிட்டால் முடியாது, என்று 'ரெப்ப்யூஸ்' செய்துவிட்டார். 37,000 ரூபாய்க்குதான் தாய் சேய் நல விடுதி கட்ட வேண்டும், 22,000 ரூபாய்க்கு முடியாது என்று என்ஜினியர் சொல்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது என்றால், சாதாரண குறைந்த வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனில் எவ்வளவு ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்யச் சொல்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டத்தான் சொல்கிறேன். இன்றைய தினம் மூன்று கிளாஸ் ரூம் வைத்து கட்டிடம் கட்ட 40,000 ரூபாய்க்குத் திட்டம் போடுகிறோம் என்றால், 2 கிளாஸ் ரூம் போட்டு முடித்துவிடுகிறார்கள். இப்படி இந்த ரூரல் ஒர்க்ஸ் இலாக்கா தேவையற்ற முறையில் காரியங்களைச் செய்கிறது. 4, 5 காரியங்களில் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்ற நிதிகளை வாரி இரைத்து வீணாக்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த அவையில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, ரூரல் ஒர்க்ஸ் இலாக்காவைத் தனியாகப் பிரித்து, உள்ளாட்சித் துறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான். அதோடு, குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம், குடிசை தொழில் வாரியம் இவற்றையெல்லாம் கலைத்து உள்ளாட்சித் துறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடிக்கிறேன்.

திரு. க. அறிவுமகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை பற்றி நான் இதுவரையில் பேசியதில்லை. ஆனாலும் சென்னை நகரத்திலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலும் உள்ளாட்சித் துறைப் பிரச்சினைகளில் நான் அங்கமாக சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இந்திய அரசியல் சட்டம் ஆர்டிகிள் 40, மாநில

460 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1978 மார்ச் 20]

அரசுகள் இந்தப் பஞ்சாயத்துகளையும் ஊராட்சிகளையும் அமைக்க வேண்டுமென்றும், அதற்குரிய முறையில் காரியங்களை நடத்த வேண்டுமென்றும் சொல்கிறது. அதோடு சேர்த்து இந்தத் தேர்தல்களையும் நடத்த வேண்டும் என்பதையும் இந்திய அரசியல் சட்டம் சொல்லியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். பல விஷயங்களில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள், பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற முறையைப் பின்பற்றுகிற காரணத்தால், மாநில அரசு பொறுப்போடு நடப்பார்கள் என்று கருதியிருக்கக் கூடும். ஆதலால் தேர்தல் எப்போது நடத்துவது என்று குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், ஊராட்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அது உள்ளாட்சித் துறை என்று வழங்கப்படுகிற பெயரைப் பெற்று இருக்கிறது. உள்ளாட்சித் துறை நல்ல அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் செய்யலாம், இப்போதும் செய்வார்கள். ஏனென்றால், இந்த அமைச்சரைப் பொறுத்த வரையில், நமது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிற அமைச்சராவார், நமக்குத் தெரியும். மிகத் திறமையான அமைச்சர் என்று நானும் குறிப்பிடுவேன். அவர்கள் இந்த உள்ளாட்சித் துறைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சபையில்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, வேறு எந்த அமைச்சர் நல்ல அமைச்சர் இல்லை என்று எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதை உறுப்பினர் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் இந்த அமைச்சர் நல்லவர் என்றால், கெட்டவர் யார் என்று சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அவரை பதில் சொல்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : நம்முடைய தலைவர் அவர்கள், சிலம்புச் செல்வர். பல பேரை சிலம்புச் செல்வர் ஆக்கியிருப்பவர்கள். அதைப்போல் பெருமைமிக்க அமைச்சரவையில், அவர் திறமை மிக்கவர் என்று பொருள்படுகிறது. இதில் நான் வெளிப்படையாக எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் திரு. தங்கப்பாண்டியன் போன்றவர்கள் அமைச்சர் அவர்களைப் புழக்கத்து பேசியதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். நீங்கலும் கேட்டிருக்கிறீர்கள். சரி, அது போகட்டும். இப்போது இவ்வளவு ரூபமை மிக்க அமைச்சர் கையில் உள்ள உள்ளாட்சித் துறை, கடந்த காலத்தில் நெருக்கடி நிலைமையின்போது மாநில அரசின் கையில் முழுதும் கீக்கியிருந்தபோது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிற

[1978 மார்ச் 30]

[திரு. க. அறிவழகன்]

நேரத்தில் நடைபெற்றதைவிட, மிகத் திறமையாகச் செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யுமாறு அதிகாரிகளாக பணியாற்றிபவர்களைப் பணித்திருக்க வேண்டும். இன்னும் வேகமாக விரைந்து செய்திருக்க வேண்டும். 50, 60 அதிகாரிகள் சரியாகக் காரியங்களைச் செய்திருக்க வேண்டும். செய்யாவிட்டால், அவர்களைக் கண்டனத்திற்கு உரியவர்களாக ஆக்கியிருக்க வேண்டும். ஆக்குவீர்கள் என்று கருதுகிறேன். அது சென்னை மாநகராட்சியானாலும் சரி, மதுரை மாநகராட்சியானாலும் சரி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் செய்ததை விட--ஏனென்றால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் பல நேரங்களில் வாக்காளர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் கடமைப்பட்டவர்களாக, அவர்களுக்குத் தேவையில்லாத மய்யாதையைக் காட்டுகிறவர்களாக அமைந்து விடுகிறார்கள்--இந்த நேரத்தில் ஊராட்சிகளில் நடைபெறவேண்டிய காரியங்களை, விரைந்து செய்ய வேண்டிய செயல்களை, செய்ய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுக்கும் முறையில்தான், அவர்கள் ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த வகையில் நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம். நாம் குஜராத் சென்றிருந்தோம். தலைவர் அவர்கள் வரவில்லை. அங்கே இந்த உள்ளாட்சித் துறைகளை எவ்வளவு வலிவுடையதாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் அங்கே இருக்கிற மாவட்ட பரிஷத் தலைவர்களுக்கு முழு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, ஜி. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளில் சீனியர்மோஸ்ட் ஜி. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளை செகரடரிகளாகப் போட்டு, அந்தத் துறையில் அமைச்சர்கள் கூட குறுக்கீடு செய்ய முடியாத அளவுக்கு ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கிற முதலமைச்சரும், முதலமைச்சராக இருந்து எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பவரும் எங்களிடத்தில் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் மாநில மாவட்ட ஆட்சி போர்டுகளில் யாரும் தலையிட முடியாது. மாநில அரசாங்கம், அரசுச் செயலாளர்கள் தலையிட முடியாது. காரணம், அவர்களைவிட உயர்ந்த நிலையில் உள்ள சீனியர் ஜி. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் மாவட்ட பரிஷத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் தலைவர்கள் அமைச்சர்களைவிட அதிக அதிகாரம் படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு ஒருவேளை காரணம், திரு. பலவந்தராய் மேத்தா தலைமையில் ஊராட்சித் துறை பற்றிய கமிஷன் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் அவர் குஜராத் மாநிலத்தின் முன்னாள் முதல்வராக இருந்த காரணத்தால், அவருடைய சிபார்சுகளை நிறைவேற்றும் முறையில் காரியங்கள் அங்கே நடைபெற்றிருக்கலாம். ஆனால், தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்கள் இல்லை என்ற குறைையை விட, இருந்தபோது பல குறைகள் தீர்க்கப்படவில்லை என்கின்ற

462 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1978 மார்ச் 20]

எண்ணமும் வலுத்திருந்தது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சிகள் வந்து தீரவேண்டும். ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சிகள் இல்லாத நேரத்தில் ஒருங்கிணைக்கிற காரியங்களைச் செய்து முடித்து, ...

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவரவர்களே, இதுவரையில் தேர்தல் நடத்தாமலிருப்பது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகள் சரியாக இயங்கவில்லை, அதை நிறைவேற்றிக்கொண்டு பிறகு தேர்தல் நடத்துவோம் என்ற அடிப்படையில் தேர்தலை ஒத்தி வைத்துவிட்டார்களா?

திரு. க. அறிவழகன் : அதன் காரணமாகத் தான் மதுரை மாநகராட்சியையும், சென்னை மாநகராட்சியையும் அன்றைக்கு இருந்த அரசு கலைத்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம்....

திரு. கோ. சி. மணி : இதுவரையில் நடைபெறாமல் இருக்கிற ஊராட்சித் தேர்தல்களிலிருந்து, நகரசபை தேர்தல் வரை இந்த அடிப்படையில் தான் ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்களா?

திரு. க. அறிவழகன் : நெருக்கடி காலத்தில் ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகள் விரைவில் நீக்கப்பட்டு, குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடத்தப்படும் என்பதையெல்லாம் உயர்திரு. தங்கப்பாண்டியன் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் கோ. சி. மணி அவர்களுக்குக் கருத்து மாறுபாடு தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தை அமைச்சர் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன்,

அடுத்து, சென்னையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலையை அகலப்படுத்துகிறார்கள். அகலப்படுத்துகிறவர்கள் யாராக இருக்கட்டும், நடந்து போகிற மக்களுக்கு பிளாட்பாரம் இருக்கிறதே, அதில் ஏதாவது வழிவிட்டிருக்கிறார்களா என்றால், 8 அடியிலிருந்து 4-ஆக ஆக்கி, இப்போது இரண்டடி ஆக்கிவிட்டார்கள். ஓரத்தில் இருந்த மரங்களை வெட்டித் தள்ளிவிட்டார்கள். ஒரு பக்கத்தில் வனமகோத்சவம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் மரத்தை வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஏன் வெட்டுகிறீர்கள் என்றால், ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லி வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நடந்து போகிற மக்களுக்காக இருக்கிற அரசு இது. ஏழை எளிய மக்களிடம் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட அரசு இது. ஆகவே பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலையாலும், சென்னை நகரில் இருக்கிற எந்த சாலைகளாலும், நடந்து போகிற மக்களுக்கு

1978 மார்ச் 20]

[திரு. க. அறிவுழகன்]

மரியாதை தரும் முறையில், பாதைகள் அகலப்படுத்துகின்ற இந்த நேரத்தில், ஏதாவது நல்ல முறையில், சிறப்பான முறையில் அமைக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் உற்சாகமாகத் தலையாட்டி வரவேற்கிறார்.

திரு. க. அறிவுழகன்: நடந்துபோகிற மக்கள் பிரச்சினைகளை அவர்களும் கவனிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நகரசபைப் பள்ளிகளைப்பற்றி இம்மாமன்றத்தில் கல்வித் துறை விவாதத்தின்போது குறிப்பிட்டேன். புரட்சிவாக்கத்தில் தானு தெருவில் ராமசாமி பிள்ளை பள்ளி, இன்னும் நூற்றுக் கணக்கான ஆரம்பப் பள்ளிகளை நகரசபைகள் நடத்துகின்றன. நகரசபைகள் நடத்துகின்ற பள்ளிகளில் குடிநீர் வசதி, கழிவிட வசதிகள் சரிவர இல்லை. அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிற ஏழை எளிய மக்கள் அவற்றைத் தங்களின் ஒதுங்கும் இடமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அதுதான் இன்றுள்ள நிலை. அவர்களுக்குச் சரியான ஒதுக்கிடங்கள் இல்லாததால், அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அத்துடன் இரவு நேரங்களில் கழிவிடங்களாக, சூதாடுகிற இடங்களாக, இன்னும் பல தவறான காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தவருகிறார்கள். அப்படி நகரசபை பள்ளிகளில் தக்க ஒதுக்கிடங்கள் இல்லை, குடிநீர் வசதியில்லை, கேட்டுகள் இல்லை, இருந்தால் அதைப் பூட்ட சாவி இல்லை, வாட்ச்மேன் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எந்தப் பள்ளிகளின் மூலமாக, பண்பாட்டை வளர்க்க வேண்டுமோ, கல்வியை நன்றாகத் தரவேண்டுமோ அவை நடைபெறவில்லை. சென்னை நகரத்தில் பாரிஸ் கார்னரிலிருந்து பூந்தமல்லி சாலையில், மவுண்ட் ரோடில் நடந்து போனால், வழியில் எங்குமே ஒதுங்குவதற்கு, மகளிர் ஒதுங்குவதற்கு இடம் எதுவும் இல்லை. அதைவிடக் கொடுமை சமுதாயத்தில் வேறு இருக்க முடியாது. ஏழை எளிய மக்கள் மத்தியில் இந்த ஒதுக்கிடங்களைத் தக்கவாறு பயன்படுத்துவதில்லை என்ற காரணத்தை நாம் அவர்கள் பேரில் சுமத்துவதில் பயனில்லை. சென்னை மாநகராட்சியில் ஸ்பெஷல் ஆபீசராக திரு. அண்டோனி அவர்கள் இருந்தபோது, அவர்களிடம் சொன்னேன். நகரசபை இதை ஒரு அடிப்படைப் பிரச்சினையாக எடுத்து, அதிகமான கழிவிடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னேன். இருக்கிற இடங்களைப் பார்க்க ஒரு ஆளை அவர் நியமித்தார். தேவையான ஒதுக்கிடங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைப் பொறுத்தவரை, நகரசபைப் பள்ளிகளுக்கு அதிகமாக அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஐந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. ஒரு கோடி ரூபாய் நகரசபைப் பள்ளிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் செய்து வந்தது. அது எந்த அளவுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டது,

காரியங்கள் செய்யப்பட்டன என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. கிராமப் பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால், நான் இருக்கிற கிராமமானாலும் மற்ற கிராமங்களானாலும், ஆதிதிராவிட மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் சாலை வசதிகள் பெருக வேண்டும். நான் இதுபற்றி எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் எழுதினேன். பஞ்சாயத்து போர்டில் தீர்மானம் போடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டில் தீர்மானம் போட்ட பிறகு நிதி வசதி இல்லை என்கிறார்கள். மின்சார விளக்குகள் வேண்டுமென்று ஒருவருக்கு எழுதினால், அவர் மற்றவருக்கு எழுதச் சொல்கிறார். இப்படி மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. அப்படி தேவையான காரியங்கள் நடைபெறாத அளவுக்கு இந்த நாட்டு ஊராட்சிமன்ற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரிகிறது. நிதி இல்லை என்று சொல்வது அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கிறது. அவர்கள் பல்வேறு நேர்மையான அல்லது நேர்மையற்ற காரியங்களைச் செய்வதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்றங்கள் இல்லாதது வசதியாக இருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அக்டோபர் மாதத்தில் தேர்தல் நடத்தப் போகிறேன் என்று சொல்லியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஏழுமூர் கோயில் சிறப்பு மிக்க ஒரு கோயிலாகும். துணைத் தலைவர் அவர்களும் அதை அறிவார்கள். பழம்பெரும் கோயில், அரும் சிறப்புகள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறும்படியான கலை வளங்கள் உள்ள கோயில் அது. அதற்குச் செல்கிற சாலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. வெளிநாட்டுப் பயணிகளை வரவேற்கப் போவதாக செய்தி சுற்றிலாத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திருவீரப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். புதிய புதிய சுற்றிலா இடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், ஆனால் இருக்கிற பழைய இடங்களுக்குப் போகின்ற சாலைகள் மிகவும் சிறப்பாக அமைவதற்கு நெடுஞ்சாலை அல்லது ரூரல் டெவலப்மெண்டைச் சேர்ந்த துறை கவனிக்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டு ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு வழங்கும் திட்டம் என்பதாகச் சொல்லி, குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களில் அதை அமுல்படுத்துகிறார்கள். நம் நாட்டில் கிராமங்களில் உள்ள ஏழை எளிய குழந்தைகள் அத்தனை பேருக்கும் அந்தத்திட்டத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் உலக வங்கியிடமோ, யுனிகெஃப் போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்தோ நிதியைப் பெற்று செயலாற்ற வேண்டும். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச் சத்து இல்லாததால், அவர்களது மூளை வளர்ச்சி பெறாமல் உடல் வளர்ச்சியும் குன்றும் நிலையில் வாழ்கிறார்கள். அப்படி வளர்ந்தால் எதிர்கால சமுதாயம் வளமுள்ளதாக இருக்க முடியாது. சோமங்கலம் போன்ற கிராமம் மட்டும் வளர்ந்தால் போதாது. அத்தனை கிராமங்களுக்கும் எல்லா வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கூறி அமைச்சரின் முயற்சிகள் வெல்க என்று கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

1978 மார்ச் 20]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வரதீக்ஷிதர் : துணைத்தலைவர் அவர்களே: தற்காலம் நகராட்சிகளின் தேர்தல் நடந்து பல வருஷங்களாகின்றன. ஊராட்சித் தேர்தலும் அதே மாதிரிதான். 1969-ல் நகராட்சித் தேர்தல் நடந்தது. ஊராட்சித் தேர்தல் 1970-ல் நடந்தது. கிட்டத்தட்ட பத்து வருஷங்கள் ஆகின்றன. மற்ற தேர்தலுக்கெல்லாம் எந்த இடைஞ்சலும் வருவதில்லை. இந்த சர்க்காரை மட்டும் நான் குறை சொல்லவில்லை. எந்த சர்க்கார் வந்தாலும், ஏதாவது குறையைச் சொல்லித் தள்ளிப் போடுகிறார்கள். ஆட்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சிலர்களோ, தலைவர்களோ இருந்தால், அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை. நெருக்கடி வந்தது. யாருக்கு வந்தது என்று தெரிய வில்லை. நகராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும்தான் நெருக்கடி வந்தது. அவற்றைக் கலைத்துவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருஷங்களாக நிர்வாகத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதே ஜனங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவற்றில் உள்ள கமிஷனர் போட்டதுதான் உத்தரவு. அதை சர்வாதிகாரம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு மனுப் போடுகிறோம் என்றால், அதன்பேரில் அப்பீல் செய்யும் போது, அதே அதிகாரியிடம்தான் போக வேண்டும். கீழேயிருந்துதான் மேலே அதிகாரியாக வருகிறார்கள். அதனால் கீழே உள்ள குறைகளை மேலே உள்ளவர்களிடம் போய் சொல்ல முடியவில்லை. அந்த நிலைமையில் நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனங்கள் படுகிற கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இருந்தால், சம்பளம் கொடுத்தால் கூட, அவர்கள் அப்படி வேலை செய்யமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் செய்வார்கள். சாப்பிட்ட நேரம் போக மற்ற நேரங்களில் நகராட்சி அலுவலகத்திற்குச் செல்வார்கள். எங்கே தண்ணீர் இல்லை, எங்கே குப்பை சேர்ந்திருக்கிறது, எங்கே வீளக்கு இல்லை என்பதைப் பார்ப்பார்கள், கவனிப்பார்கள். ஏன் அப்படியிருந்தார்கள்? மறுபடியும் எலக்ஷன் வருமே, ஜனங்கள் முன்னால் போய் ஓட கேட்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால், மக்களின் தேவைகளைக் கவனித்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் இருந்தது. பிறகு ஐந்து வருஷங்களாக மாறியது. சிலர் அதைப்பற்றி சந்தோஷப்பட்டோம். நாம் தானே இருக்கிறோம், பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்றிருந்தோம். இப்போது எலக்ஷன் நடந்து பத்து வருஷங்களாகிவிட்டன. நாட்டில் எத்தனை யோ பேர் ஜனங்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்று துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாயில் மண் விழுந்தது போல தேர்தல்கள் தள்ளிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் தேர்தலை சீக்கிரம் நடத்துவதற்கு அரசு முன்வரும் என்று நினைக்கிறேன். வெள்ளம் வந்தது, புயல் வந்தது, அதனால் தேர்தல் தள்ளிப் போய்விட்டது என்று சொல்லலாம். அதனால் பார்லிமெண்ட் தேர்தல் நின்றதா? ஆந்திராவில் இதற்கு மேல் பயங்கரமான புயல்தான் அடித்தது. அங்கே திடீரென்று எலக்ஷன்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 மார்ச் 30]

வந்தது. ஜனங்கள் எல்லாம் நாங்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டோம் என்று சும்மா இருக்கவில்லை, எல்லோரும்தான் வந்து ஓட்டுப் போட்டார்கள். இறந்தவர்கள்தான் ஓட்டுப்போடவில்லை.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: சில இடங்களில் அவர்களும் போட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அறிவுழகன்: அங்கேயும் இங்கேயும் வெள்ளம் வந்தது. இங்கே மாநில அரசே சமாளித்தது.

(ஒரு உறுப்பினர் : இந்திரா காங்கிரஸ் வந்தது ஆந்திராவில்)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : ஆந்திராவில் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி ஜெயித்தது என்று சொல்கிறார்கள். மொத்தம் எத்தனை பெர்செண்ட் அவர்கள் ஓட்டு வாங்கினார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். மேல் நாடுகளில் எல்லாம் அப்படித்தான் பெர்செண்டேஜ் பார்ப்பார்கள்.

(பிற்பகல் 12-40)

பத்து வாக்கு வித்தியாசத்திலே கூட ஒருவர் ஜெயிக்கலாம். அதை வைத்துக்கொண்டு மந்திரி சபை அமைக்கலாம். ஆனால் யார் ஜெயித்தாலும், நீங்களும் நாங்களும் இந்தியாவில்தான் இருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. எனக்கு 61 வயதாகிறது. எத்தனையோ தேர்தல்களைப் பார்த்துவிட்டேன். 21 வயதானவர்கள் யாரானாலும் அவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை என்று கொடுத்துவிட்டோம். அவர்கள் எந்தத் தேர்தலுக்கும் நிற்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டோம். இதிலே எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. ஏழை, பணக்காரன், தொழிலாளி, முதலாளி, என்று வித்தியாசமில்லாமல் 21 வயதானால் ஓட்டு உண்டு என்று சொல்லிவிட்டோம். 21 வயதாகிவிட்டால், ஜனாதிபதி பதவிக்குக் கூட நிற்கலாம்.

திரு. க. அறிவுழகன் : 35 வயதானால் தான் ஜனாதிபதி பதவிக்கு நிற்க முடியும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : எப்படியோ எல்லோரும் தேர்தலைச் சந்திக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது, இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையில், தள்ளித் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே போவது சரியல்ல. உடனே தேர்தலை நடத்தி, இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சரியான முறையில் செயல்பட வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 20] [திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வரதீகழிதர்]

எனக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களில் நிறைய அனுபவம் உண்டு. தாலுக்கா போர்டு, அதற்கப்பறம் ஜில்லா போர்டு என்று மாறி வந்தது. இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்று வந்திருக்கின்றன. இதனால் பல சௌகரியங்களும் உண்டு, அசௌகரியங்களும் உண்டு. 1958 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்து ஆட்சி வந்தது. ஏதோ அவைகள் சில வரிகளைப் போட்டு அதோடு அரசாங்கத்திலே இருந்து கொஞ்சம் கிராண்ட் வாங்கி நடைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், பேரூராட்சித் தலைவர், ஊராட்சித் தலைவர், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், நகராட்சி மன்றத் தலைவர் என்று எல்லாம் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரம் எல்லாம் அதிகாரிகளிடம்தான் இருக்கிறது. இந்தத் தலைவர்கள் எல்லாம் 'இஸ்பேட் ராஜா' என்று அந்தக் காலத்தில் சொல்லுவார்களே, அவர்களைப்போல் இருக்கிறார்கள். அதிகாரமே அவர்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட இல்லை. நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்தீர்களே, அப்போது ஏன் இந்த நிலைமை களையெல்லாம் மாற்றவில்லை என்று என்னுட்கேட்கலாம். நான் இப்போது வருத்தப்படுகிறேன். இந்தத் தலைவர்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுத்தால்தான், எல்லாம் நன்றாக நடக்கும். இதைப் பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுவரை எந்த அரசும் இதற்குச் செவிசாய்க்க வில்லை. இந்த அரசாவது செவி சாய்த்து, அதிகாரங்களை ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கும், ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கும், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், ஜனங்கள்தான் இதனால் கஷ்டப்படுவார்கள். ஜனங்களிடம் போய் ஒட்டு வாங்கி வந்து விட்டு, அவர்களுக்கு எந்த நன்மையும் செய்ய முடியாது. இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள் சரியாக இல்லை. இவர்களை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தினால், இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களில் நிர்வாகம் சரியாக இருக்காது. இதற்குப் பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். நான் ஏற்கெனவே கூட போடிநாயக்கனூரில் நடந்த சம்பவம்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். போடிநாயக்கனூரில் சுருளிமணி என்று ஒரு நகராட்சி மன்றத்தலைவர் இருந்தார். அவருக்கும் அந்த ஊர் முனிசிபல் கமிஷனருக்கும் ஒத்து வரவில்லை. அப்போது பார்த்தாலும் இரண்டு பேருக்கும் தகராறு. தலைவர் எந்த பைலைக் கேட்டாலும், கமிஷனர் கொடுக்கமாட்டார். இவர்கள் தகராறு ஹைக்கோர்ட்டு வரை போயிற்று. தலைவர் ஒரு ரிட் போட்டு நான் கேட்கிற ஃபைலை கமிஷனர் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆள்கிற கட்சியாக இருந்தது. இந்த நகராட்சி மன்றத் தலைவர் ஆளுகிற கட்சியினைச் சேர்ந்தவர். போடிநாயக்கனூர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் மெஜாரிடி மெம்பர்களை நகரசபையில் கொண்டிருந்தது. அப்படி இருந்தும், இந்த நகராட்சி மன்றத்

468 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வரதீக்ஷிதர்] [1973 மார்ச் 20]

தலைவரே நகர சபையைக் கூட்ட வேண்டும், அஜென்டாவை வைக்க வேண்டுமென்று கமிஷனருக்குச் சொன்னால், அவர் செய்வதே இல்லை. ஆளும் கட்சியின் தலைவர், சர்க்காரும் அவர்கள் சர்க்கார். இருந்தும் அந்தக் கமிஷனரை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அவர் கோர்ட்டுக்குப் போய் நின்றார். அந்தக் கமிஷனர் அந்தத் தலைவரைப்படுத்திய கொடுமை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. என்னிடம் ரிக்கார்ட் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் காப்பியைக் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன். இவ்வளவுக்கும் காரணம் என்ன? அதிகாரம் முழுவதும் கமிஷனரிடம் இருப்பதுதான்.

எங்கள் ஊரிலே கூட ஒரு சம்பவம் நடந்தது. நான் இருந்த முனிசிபாலிட்டியில் - ஸ்ரீரங்கத்தில் - ஒரு கமிஷனர் இருந்தார். அவருக்கும் அங்கே இருக்கிற ஹெல்த் ஆபீசருக்கும் ஒத்துப் போகவில்லை. இரண்டு பேருக்கும் தகராறு வந்துவிட்டது. ஹெல்த் ஆபீசர் எந்த ரிக்வேஸ்ட் பண்ணினாலும், கமிஷனர் செய்யமாட்டேன் என்பார். இரண்டு பேருக்கும் தகராறு முற்றி விட்டது. இந்தக் கமிஷனர் என்ன செய்தார் என்றால், அந்த ஹெல்த் ஆபீசருக்கு போட்டிருந்த ஒரு கிளார்க்கை வாபஸ் பெற்று விட்டார். கிளார்க் இல்லாமல் ஹெல்த் ஆபீசரால் வேலை செய்ய முடியாது. கிளார்க்கைத் திரும்ப வாங்கிவிட்டது மட்டுமல்ல. அவர் ஆபீசிவிருந்த டைப்ரைட்டரைக் கூட எடுத்து வந்துவிட்டார். சம்பளம் போடவேண்டுமென்றால், அந்தக் கமிஷனர் முதல் வாரத்தில் போட்டு வாங்கித்தர மாட்டார். இவ்வளவும் நடந்தது. கேட்பதற்கு ஆளே இல்லை. நாங்களும் எவ்வளவோ மேலே எழுதினோம், ஒருத்தரும் கேட்கவில்லை. எப்படியோ ஒரு வகையில் அந்தக் கமிஷனர் மேலே சிபாரிசு பிடித்து வைத்திருந்தார். கடைசிவரை அந்தக் கமிஷனரை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

நிர்வாகத்தில் கமிஷனருக்குத்தான் எல்லா அதிகாரமும் இருக்கிறது. ஹெல்த் ஆபீசரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. எங்களைப் பார்த்து நீங்கள் எல்லாம் நிர்வாகத்திற்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுங்கள் என்றால், அதிகாரம் இல்லாமல் என்ன வகையில் ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பது. ஹெல்த் ஆபீசர் தெருக் கூட்டுகிற வேலையிலிருந்து கக்கூஸ் எடுக்கும் வேலை வரை எல்லாவற்றையும் பார்த்தாக வேண்டும். ஹெல்த் ஆபீசருக்கு ஏதாவது வேண்டும் என்றால் இந்தக் கமிஷனர் கையெழுத்துப் போட மாட்டார். கூட்டுவதற்கு விளக்குமாறு வேண்டும் என்று ஹெல்த் ஆபீசர் எழுதினாலும், கமிஷனர் கையெழுத்துப் போடமாட்டார். கமிஷனர் என்ன வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்றால், வரியைப் போடுவது, ஒழுங்காக்க

1978 மார்ச் 20] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வரதீக்ஷிதர்]

செலவு செய்து கொண்டிருப்பது என்பதுதான். நகர சபையில் வேலை செய்யும் கிளார்க் அவருக்கு ஆகவில்லையா, உடனே அவரை மாற்றி விடுவார். டவுன் பிளானிங்கில் சில பேரைப் பிடிக்க வில்லை என்றால், உடனே பிராசிக்யூஷன் போட்டுவிடுவார். நகராட்சியில் உள்ள டவுன் பிளானிங் செக்ஷனில் எங்கே பார்த்தாலும், தப்பு கண்டுபிடிக்க முடியும். 100 கேஸ் எடுத்துப் பார்த்தால், 100-லும் தவறு இருக்கும். கட்டிடம் கட்டுவார்கள். பிளான் இருக்காது. பிளான் இருந்தால் அப்ரூவ் பிளான்படி கட்டிடம் இருக்காது. கட்டிட பிளானில் திருத்தம் இருக்கும், டிவிசியேஷன் இருக்கும். திருத்தம் இருக்கும்போது, ரெக்டிபிகேஷன் போட்டிருக்க மாட்டான். இப்படியெல்லாம் தவறுகள் இருக்கும். இதற்கெல்லாம் பிராசிக்யூஷன் போட்டு விடலாம். நகர சபை ஆபீசுகளில் இந்த டவுன் பிளானிங் செக்ஷனில் நடக்கிற அக்கிரமம் சொல்ல முடியாது. பியூனி லிருந்து எல்லோரும் அந்த செக்ஷனுக்குப் போக மிகவும் ஆசைப் படுவார்கள். காரணம் அங்கே சீக்கிரமாக முன்னுக்கு வந்து விடலாம். நகரங்கள் முன்னேறும் இருப்பதற்குக் காரணம் இந்த டவுன் பிளானிங் செக்ஷன்கள்தான். பிளான் போட்டு அனுப்பியிருப்பார்கள். அப்போது மூட்டை சிமின்ட் 15 ரூபாய் விலையில் விற்கும். 20 ரூபாய் மூட்டை சிமின்ட் என்று ஆசிற வரை கூட பிளானை 'அப்ரூவ்' செய்து அனுப்ப மாட்டார்கள். ஏன் தாமதப்படுத்துகிறீர்கள் என்று கேட்பதற்கு ஆளே இல்லை. இவ்வளவு அதிகாரத்தையும் கமிஷனருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் செய்கிற தவறுகளைக் காட்டிலும் இந்த அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகள் மிகவும் அதிகம். இப்போது கமிஷனர்களுக்கு வேண்டாத ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், உடனே ஏதாவது குற்றம் குறை சொல்லி பிராசிக்யூஷன் போட்டுவிடுவார்கள். அதற்கு நிவாரணம் தேட கவுன்சில் இல்லை.

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஊரில் ஒரு கமிஷனர் இருந்தார். ஒரு வீட்டிற்கு வரி 250 ரூபாய் இருந்தது. இவர் வந்ததும் அதை ரூ. 2,500/- என்று ஒரேயடியாக உயர்த்தினார். இந்த விஷயம் மினிஸ்டர் லெவல் வரை ஒரு புகாராக வந்தது. பிறகு ஒரே வாரத்தில் அவரே அதை மறுபடியும் 250 ரூபாய் என்று மாற்றிவிட்டார். இப்படி திடீரென்று ஏறுகிறது, திடீரென்று இறங்குகிறது. இந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் தான், இப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள். இந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் தலைவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். ரிப்பன் பிரபு காலத்தில் இப்படி அதிகாரங்கள் எல்லாம் நமக்கு இருக்க வேண்டும் என்றுதான் இதைக் கொண்டுவந்தார். ஆனால்

470 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 மார்ச் 20]

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு இன்றைக்கு அதிகாரம் ஏதுமில்லை என்று ஆகிவிட்டது. ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குச் சொத்துள்ளவர் சேர்மன் என்று இருப்பார். ஆனால் அவருக்கு ஒரு 5 ரூபாய்க்கு 'செக்' போட அதிகாரம் இல்லை. ஆனால் கமிஷனர் 1 லட்ச ரூபாய்க்கு 'செக்' போடலாம் என்று இருக்கிறது. இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், பொறுப்புகள் தலைவர்களிடம் இருக்க வேண்டும். இப்போது சிப்பந்திகளை கமிஷனர்கள் டிரான்ஸ்பர் செய்வதற்குக் காரணம் கூட காட்டுவதில்லை. கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவைகள் பின்னால் ஏனோ உடனடியாக ராபஸ் பெறப்பட்டன. அப்பாயின்ட்மென்ட் கமிட்டி, டிரான்ஸ்பர் கமிட்டி என் றெல்லாம் போட்டு அவர்களுக்குச் சில அதிகாரங்கள் கொடுத்தார்கள். பின்னால் அவைகளையும் திரும்பப் பெற்றுவிட்டார்கள். அந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் அற்பாயுசாகப் போய்விட்டன.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதிகாரமே அற்பாயுசு உள்ளதுதான்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அதிகாரிகள் தான் அற்பாயுசு உள்ளவர்கள். அதிகாரம் நிரந்தரமானதுதான். நபர்கள் தான் அற்பாயுசு உள்ளவர்கள்.

இப்போது 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 600க்கு மேற்பட்ட பேரூராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன, 12,642 கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் சீர்ப்பட வேண்டுமென்றால், அதிகாரிகள் நல்லவர்களாக இருக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களிடம் சமீபத்தில்கூட ஒரு புகார் கொடுத்தேன். அது இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. எங்கள் ஊரில் ஒரு கமிஷனரை மாற்ற வேண்டுமென்று 12 பேர் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 14 உறுப்பினர்கள் இருக்கிற இடத்தில் 12 பேர் ஏகோபித்து அந்தக் கமிஷனரை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் 50 நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. அவரை அதில் ஏதாவது ஒரு இடத்திற்கு மாற்றிவிடலாம். நிர்வாகம் சரியாக இல்லை என்று உறுப்பினர்கள் தீர்மானம் போட்டு, அவரை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற பொதுமக்கள் மேலே இருப்பவர்களுக்குப் புகார் அனுப்புகிறார்கள். இருந்தும் அந்தக் கமிஷனர் அங்கேயே இருக்கிறார். இது இப்படியே நீடித்தால், அங்கே ஒரு அஜிடேஷனே உருவாகும் நிலை இருக்கிறது. இவ்வளவு இருந்தும், அந்தக் கமிஷனர் அங்கேயே இருக்கிறார். யாரையோ சிபாரிசு பிடித்து அங்கே இருக்கிறார். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று

1978 மார்ச் 20] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வரதீக்ஷிதர்]

எனக்குப் புரியவில்லை' அவர் அங்கே இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதற்கு ஏதோ விசேஷம் இருக்கிறது. அங்கே அவருக்கு ஏதோ சௌகர்யம் இருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து, நகராட்சி நிர்வாகத்தில் ரோடுகள் பராமரிப்பு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது' முன்னாலே டோல் காம்பன் சேஷன் என்று இருந்தது. தாலுக்கா போர்டு, டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு காலத்தில் அது இருந்தது. அப்போது கார், பஸ் எல்லாம் குறைவு. எங்கேயும் ஒற்றைமாட்டு வண்டி, இரட்டை மாட்டு வண்டிதான் இருக்கும்.

[பிற்பகல் 12.50]

அந்தக் காலத்தில் பர்சென்ட்டேஜ் அடிப்படையில் நகராட்சி களுக்கு கிராண்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மோட்டார் வாகன வரியாக ஒரு கோடி அல்ல இரண்டு கோடி அல்ல, பல கோடி ரூபாய்கள் வருகின்றன. அரசுக்குக் கவியுக் காமதேனு போல விற்பனை வரியும், மோட்டார் வாகன வரியும் நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. அந்த இரண்டு வரியும் அதிகமாக ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட்டுக்குக் கிடைக்கிறது. அதி விருந்து ஊராட்சிக்கும் நகராட்சிக்கும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்படுகிறதா? ஒதுக்குவது கிடையாது. ஏதோ கொஞ்சம் தொகைதான் கொடுக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கின்ற ரோடுகள் கொஞ்சம்தான் இருக்கின்றன. 50 பெர்சென்ட் தான் கொடுக்கிறார்கள். அதைக்கொண்டு எப்படிப் பராமரிப்பது? திருச்சி, ஸ்ரீரங்கம் போல மெட்டர்னிடி சென்ட்ரல்களும் அதிகமில்லை. வழியிலேயே தானே பிரசவம் ஆகிவிடும். அங்கே மெட்டர்னிடி சென்ட்ரலுக்குப் போகக்கூடிய ரோடுகளைப் பார்த்தால் 10 மாதத்தில் ஆகவேண்டிய பிரசவம் 7 மாதத்திலேயேகூட ஆகிவிடும்.

• திரு வே. தங்கப்பாண்டியன் : பிரசவம் ரோடிலேயே ஆகி விடுகிறதா, பஸ்ஸில் ஆகிவிடுகிறதா அல்லது வீட்டிற்குப் போன பிறகு ஆகிவிடுகிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : பிரசவம் வீட்டிலே ஆனாலும் சரி, ரோடிலே ஆனாலும் சரி, பஸ்ஸிலே ஆனாலும் சரி, மோட்டார் வாகன வரி அரசுக்கு வந்துவிடும். வலி தாங்காமல் வீட்டிலேயேகூட பிரசவம் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். ரோடுகள் அப்படி இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன? பணம் தேவைப்படுகிறது. மோட்டார் வாகன வரியை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். 10 லட்சம் ரூபாய் வருகிறது என்று சொன்னால், அதில் ரூ. 1½ லட்சம் தான் தருவார்கள். முக்கியமானது ரோடுகள். அதையும் நாங்கள் பராமரிக்க வசதியில்லாமல்

472 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வரதீகிதர்] [1978 மார்ச் 20]

ஹைவேஸ் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று 15 ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இதுவரையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அவர்கள் ஏதேனும் காரணம் சொல்கிறார்கள். முனிசிபாலிட்டிகளில் நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. அவர்கள் என்ன பண்ணமுடியும்? எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளின் தேவைகளும் ஒன்றாக இருக்காது. ஆனால் எல்லோருக்கும் கொடுப்பதுபோலத்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஏராளமான பஸ்கள் இருக்கின்ற பகுதியில், ரோடுகள் பராமரிப்புக்கு அதிகமாகச் செலவாகும். யாத்திரிகர்கள் அடிக்கடி வரக்கூடிய இடங்கள், பஸ்கள் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கின்ற பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அந்த லாரிக்கு வரி வாங்கலாமா, பஸ்ஸுக்கு வரி வாங்கலாமா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டவுன் பஸ்கள் செகண்டுக்கு ஒன்று வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்போது கூட 4 பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அந்த ரோடுகளின் பராமரிப்புச் செலவு ஒன்றுக்கு எட்டுப் பங்காக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. 110 நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. எல்லா நகராட்சிகளிலும் பற்றாக்குறை நிலையெதான் இருக்கும். சர்பிளஸ் பட்ஜெட் போட்ட நகராட்சி எதுவும் கிடையாது. எந்த நிலையெதிலும் பற்றாக்குறைதான் இருக்கிறது. பள்ளிகளில் 5 பெர்செண்ட் என்று வைத்து கல்வி வரி வாங்கிவிடுங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அந்தக் கல்வி வரியை வாங்க முடியாது. ஒரு நகராட்சிக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் தேவை என்றால், 2 லட்சம் ரூபாய் தான் வசூல் ஆகும். பாக்கி ஜனங்களுடைய மற்ற வரியிலேதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 20 பள்ளிகள் இருந்தால், 15 நகராட்சியிலும் 5 தனியார் நிர்வாகத்திலும் இருக்கும். தனியார் பள்ளிகளில் செலவுக் கணக்கு எழுதுகிறார்களோ இல்லையோ, அவர்களுக்கு முழு அளவுக்குத் தந்துவிடுகிறார்கள். நகராட்சிகளுக்குக் கிடையாது. தனியார்களுக்கு முழு அளவு கிடைக்கிறது. இதற்கு முன் 100 கோடி ரூபாய்க்குக் கீழே இருந்தது 150 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு செலவுக் கணக்கு இப்போது வளர்ந்துவிட்டது. கல்விக்காகச் செலவு செய்யப்படுகிறது. அது நல்லகாரியம்தான். இப்போது 150 கோடி ரூபாய்க்குச் செலவு செய்யும்போது, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே செலவு செய்யலாம். பி. யு. சி. வரையிலே இப்போது இருக்கிறது. டிகிரி கோர்ஸையும் இனாமாகக் கொடுக்கலாமே. ஜனங்களுக்கு நல்லது தானே. ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபாலிட்டியில் தண்ணீர் வரி 5 ரூபாய் கூட போடவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் தானே என்று சொல்கிறார்கள். பி. ஏ. வரையில் சலுகை கொடுக்கலாம் என்று சொல்கின்றார்கள். அது தமிழ்நாடு வரையிலும் தானே அகில இந்திய அளவி

1978 மார்ச் 20] [திரு. ஆழ்காடு நா. வீராசாமி]

லேயா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் சலுகை கொடுக்க அவர்கள் யோசனை சொல்கின்றார்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இந்த யோசனை நல்லது தான். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். சர்க்காரிலே இன்னும் கொஞ்சம் கிரான்ட் அதிகமாகக் கொடுக்கலாம். ஒதுக்குகின்ற பணத்தைச் செலவு செய்யக்கூட சிலருக்குத் தெரியாது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தால்கூட, செலவழிக்கத் தெரியாது. கோடிக்கணக்கிலே பணம் இருக்கிறது. கொஞ்சம் அதிகம் ஒதுக்கிச் செலவழிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களை டெல்லிக்கு அனுப்பியிருந்தார்களானால், அதைப்பற்றி அங்கே சொல்லியிருப்பார்.

திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே தோல்வி ஏற்பட்டது. ஜனநாயகம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு தடவை தோற்றுவிட்டாலும், இன்னொரு முறையில் முயற்சி செய்தால் ஜெயிக்கலாம்.

திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தேர்தலில் தோல்வி ஏற்பட்டதால் ஒன்றுமில்லை. அதனால் என்ன? இன்று நம் நாட்டில் ஜனநாயகம் இருக்கிறது என்பதை அப்போதுதான் நினைத்தேன். இந்த ஊராட்சிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தலைவர்களுக்கு, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இங்கே பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு எல். பலராமன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கொள்கை விளக்கத்தின் பேரிலே இங்கே இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாயம் வளர வேண்டும், மேன்மைப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஜனநாயகத்திலே இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து பாடுபடக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் செயல்படுத்துவது என்பதிலே, எப்படி மக்களை மேம்படுத்துவது என்பதிலே சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். அந்த முறையில் கட்சி

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 20]

ஆட்சிகள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த இயக்கம் நல்ல முறையில் அமைந்து, சமுதாயத்திற்கு நல்ல பணிகளைச் செய்து, நல்ல நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய கருத்து. ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்வதென்றால், அந்தக் கருத்து உடையவைகளாகத்தான் அனைத்துக் கட்சிகளும் இருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக நம் மாநிலம் மட்டுமல்ல. இந்திய உபகண்டத்திலே உள்ள கிராமங்கள் அனைத்தும் தனித்து இயங்க வேண்டும். நமது காந்தி அடிகள் கண்ட கனவு அதுதான். அந்த மாதிரி ஒவ்வொரு கிராமமும் தனித்து இயங்க வேண்டும். இராம ராஜ்யமாக அமையவேண்டும் என்று காந்தி அடிகள் அவர்களும் அன்றே கோரிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவருடைய வாரிசான காங்கிரஸ் கட்சியினர் பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்தை உற்பத்தி செய்தார்கள். பஞ்சாயத்து ராஜ்யங்களைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் அமைத்துக்கொண்டு தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். தாங்களே சுய ஆட்சி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அளவுக்கு வசதிகளையும் சட்டங்களையும் உருவாக்கினார்கள். ஆனால் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, மிகமிக வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆரம்பத்திலே இருந்த ஊக்கம், உற்சாகம்கூட இன்றைக்கு இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இங்கே அது சீரழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர். பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதியாக கிராமங்களில் இருந்தவர். இன்றைக்கு அவர்கள் அமைச்சரவையிலேயே இருக்கின்றார்கள் என்பதால், அவைகளைப்பற்றி நன்கு உணர்ந்து செயல்படுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி நன்கு உணர்ந்திருப்பார்கள். அதைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் இந்தத் துறையின் மூலமாக கிராம மக்களுக்கு நல்ல வளம் ஏற்பட முயற்சி செய்யவேண்டும். கிராமங்கள் வளர்ந்தால்தான், இந்த நாடு செழிக்கும் என்பதை அமைச்சர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள். ஆனால் கிராமப்புற மக்களுக்கு ஏதாவது வசதி வாய்ப்புகள் கிடைக்கச் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கிராமப்புற மக்கள் தான் தங்களுக்கு வாக்கு அளித்தவர்கள் என்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அந்த கிராமப்புற மக்களுக்காக ஒதுக்கீடு செய்த நிதி குறைவாகத் தான் இருக்கிறது என்பதைக் குற்றச்சாட்டாகக் கூறிக்கொள்ள

1978 மார்ச் 20]

[திரு. எல். பலராமன்]

விரும்புகிறேன். கிராமப்புற மக்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை மிகமிகக் குறைவு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமப்புற மக்களைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமப்புற மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளைப்பற்றி எங்கள் தலைவர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள்கூட சுட்டிக்காட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இருக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடுகளை, வசதிகளைக் கிராமப்புற மக்களுக்கு இந்த அரசு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புற மக்களுக்கு அனுசரணையாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00.]

மதிப்பிற்குரிய என்னுடைய மாபெரும் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் கிராமப்புற மக்கள் வாழ வேண்டுமென்பதற்காகப் பல திட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். அவர் முதலமைச்சராக இருந்த போது, இந்த நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அன்றைய பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்களைத் தமிழகத்திற்கு அழைத்து வந்து, அனைத்துப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும் கூட்டி, ஒரு மாநாடு ஏற்பாடு செய்து, 'உங்களுக்குத் தான் இந்த நாடு, நீங்கள்தான் இந்த நாட்டைச் செம்மையாக ஆள வேண்டும்' என்று சொல்லி உற்சாகப்படுத்தினார்கள். அந்த நிலை இன்றைக்கு இல்லை. அந்த நிலையை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கு, இப்போது பொறுப்பேற்றுள்ள அமைச்சரவர்கள் பாடுபட வேண்டுமென்று நான் இந்த அவையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். மாநில சுயாட்சி உணர்வு அகில இந்தியா பூராவும் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நமக்குக் கீழ்படிந்துள்ள பஞ்சாயத்து ராஜ் யங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கியிருக்கிறோமா என்றால், இல்லை. அதிகாரம் தரவேயில்லை என்ற நிலையை இங்கே சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு கட்சியும் பொறுப்பிலே இருக்கும்போது, 'கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளாக மற்ற மாநிலங்களில் தேர்தல்கள் இல்லை, இங்கே என்ன அவசியம்?' என்ற நிலையில்தான் பதில் அளிக்கிறார்கள். ஒரு ஜனநாயக அமைப்பிலே தேர்தல்களை நடத்த வேண்டும், அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டுமென்ற மனப்பக்குவத்தை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது நான் ஜனநாயக அமைப்புகளை நிறுவ முடியுமென்பதை நாம் உணர முடியும். அந்த நிலைக்கு இந்த நாட்டு மக்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது, பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பல அதிகாரங்கள் கிடைத்தன. பள்ளி ஆசிரி

476 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புக்களின் மீது விவாதம்

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 20]

யர்களை மாற்றுதல் போன்ற பெரும்பகுதி நிர்வாகம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் அவைகள் பறிக்கப் பட்டன. ஜனநாயக உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மேலும் என்ன அதிகாரங்கள் வழங்கலாமென்பதை நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். அதற்காக ஆய்வுக் குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தினால்கூட, நல்லதென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் 1961ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஏற்பட்டவை. பல பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின்கீழ் 60, 70 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதிக விஸ்தீரணம் உடையதாக இருக்கின்றன. அவைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்படி அமைந்தால் நல்லதென்பதை உணர்ந்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களையும், பஞ்சாயத்துக்களையும் மாற்றி அமைக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். சில இடங்களிலிருந்து மாற்றி அமைக்க விண்ணப்பம் வந்து, அவை நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் உணர்வேன். எனவே சின்ன நிர்வாகமாக, அதிக அதிகாரங்களை உடையதாக பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே நிலவரி வசூலிக்கும் அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கும், பஞ்சாயத்துகளுக்கும் வழங்கினால் என்ன என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டு, அதற்காக ஆலோசனைக் கமிட்டி போட்டார்கள். அதுபோன்ற நிலைமையை உருவாக்கி, பஞ்சாயத்து மேல் வரியை போடாமல் இருப்பதற்கும், பஞ்சாயத்தே வரிகளை வசூலிப்பதற்குமான நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்றைக்கு அவர்கள் சிந்தித்தார்கள். கிராம அதிகாரிகளேகூட பஞ்சாயத்து நிர்வாக செயலாளராக இருக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. செயலாளர்கள், பஞ்சாயத்து கர்ணம், கிராம அதிகாரி என்ற நிலைமை இல்லாமல், எல்லா வரிகளையும் பஞ்சாயத்து நிர்வாகமே வசூலிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஓர் ஆய்வுக் குழு அமைத்து, அது எவ்வளவு சாத்தியம் என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, நிர்வாகத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் என்று பெருமையாகக் கூறிக்கொண்டு அந்த மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த மக்கள் நிர்வாகம் செய்யும் அளவுக்கு, ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து தங்கள் குறைகளைப் பரிசீலிக்கும் அளவுக்கு ஒரு பஞ்சாயத்தில்கூட கட்டிடம் இல்லை. நானும் பஞ்சாயத்துத் தலைவரை இருக்கிறேன். என்னுடைய பஞ்சாயத்திற்குக் கட்டிடம் கட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கே வரக்கூடிய வருமானம் போதவில்லை. வரக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டு பஞ்சாயத்துக் கட்டிடம் கட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து ராஜ்யம்தானே.

[1978 மார்ச் 20]

[திரு. எல். பலராமன்]

பழைய முறையில் மரத்தடியில் நடத்துங்கள் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கி, அது சாத்தியமா என்கூடக் கேட்கலாம். எனவே பஞ்சாயத்துக் கட்டிடங்களைக் கட்ட அரசாங்கம் முயல வேண்டும். மேலும் தனிப்பட்ட முறையில் சிறிய பஞ்சாயத்துக்களின் பொருளாதாரத்தை வளர்க்க திட்டங்கள் ஏதேனும் பரிசீலிக்கப்படுகிறதா என்றால், இல்லை. இருக்கக்கூடிய, வரக்கூடிய பணத்தையும் ஆணையரே சரிக் கட்டிவிடுகிறார். மதிய உணவிற்காக 5 ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதற்காகக் கொடுக்க வேண்டிய ஆயிரம் அல்லது 2,000 ரூபாயை ஆணையரே, பஞ்சாயத்து கொடுக்க வேண்டிய இனத்திற்கு சரி செய்துவிடுகிறார். அதிலிருந்து மின்சார பில்லைக் கட்டிவிடுகிறார். எனவே பஞ்சாயத்துக்கு வருமானம் வரக்கூடிய அளவுக்கு வேறு மாற்று முறைகளில்லை. ஆனால் பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடை வாங்கி நடத்துங்கள் என்று கூறும் நிலை இருக்கிறது. விவசாயத்தை நம்பியுள்ள மக்களிடம் நன்கொடை வாங்கும் நிலையில்லை என்பதை அமைச்சரவர்களும், இந்த அவையினரும் நன்கு உணர்வார்கள். எனவே பஞ்சாயத்துக்களின் வருவாயை அதிகரிக்க தீவிரமாக அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சார விளக்குகளுக்கான கட்டணம் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களே பல்புகளை பொறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உள்ளம் வெளிச்சமாக இல்லையென்றாலும், ஊர் வெளிச்சமாக இருக்கட்டும் என்று மின்சார பல்புகளைப் பொறுத்தியிருக்கிறோம். கிராமங்களிலே மின் இணைப்புகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஊர்களில் வெளிச்சம் தரக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தாலும், கட்டணம் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கிறது. அந்தக் கட்டணத்தைத் தாங்கக்கூடிய நிலையில் பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, அந்தக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்புகளைப் பொறுத்தவரையில், முன்னால் இருந்த முறையையே கையாள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு பல நிர்வாகப் பொறுப்புகள் இருந்தன. ஆரம்பக் கல்வி என்பது மிக மிக அத்தியாவசியமானது. கல்வித் துறையில் அதைப்பற்றிப் பேசினோம்; அதற்காகிக் தனி வாரியம் அமைப்பேரமென்று பேசப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் பொறுப்பில் ஆரம்பக் கல்வி இருந்த போதுதான் ஒழுங்காக நடந்தது. ஆரம்ப காலத்தில் 1961 முதல் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆரம்பப் பள்ளிகள் நல்ல முறையில் நடந்தன. இன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்பதைப் பார்க்கிறோம். அரசாங்கச் சட்டங்களின் காரணமாக எத்தனையோ தலையீடுகள், சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கிராமங்களிலுள்ள பள்ளிகள் ஒன்றியத்தின்கீழ் இருந்தால்தான், கிராம மக்களின் கல்வித் தரம்

478 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 20]

உயருமென்பது என்னுடைய கருத்தாகும், என்னுடைய கட்சி யின் கருத்தும் அதுதான். அந்தக் கல்விக் கூடங்களை நல்ல முறையில் இயக்குவதற்கு ஒன்றியங்களிடம் முழு அதிகாரத்தையும் வழங்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கல்விக் கூட கட்டிடங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் இல்லாததால், மரத்தடியில் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கும், சூரிய வெளிச்சம் நேராக மாணவர்கள்மேல் விழும் அளவுக்கும் பள்ளிகளின் கூரைகளும் இருக்கின்றன. அவற்றை மாற்றி அமைப்பதற்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ள தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்பதை அமைச்சரவர்களும், இந்த அவையினரும் அறிவார்களென்று நம்புகிறேன். அதற்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

கடந்த காலத்திலே விவசாயத் துறை, பொறியியல் துறை, கல்வித் துறை, அனைத்துமே ஒன்றாகக் கூட்டாக இயங்கிய நிர்வாகம் இன்றைக்கு தனித்தனியாகப் பிரிந்து சீர் கெட்டிருக்கிறதென்றால், அதற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு துறையினரும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் தங்களைப் பெரிதாகக் கருதுவது. கல்வித் துறையினர் தாங்கள் பெரிது என்று நினைக்கிறார்கள். பொறியியல் துறையினர் தாங்கள்தான் பெரிது என்று நினைக்கிறார்கள். திரு. சுந்தரேசத் தேவர் கூட, 16 இலட்சம் ரூபாயை வருமானமாக வைத்துக் கொண்டிருக்க ஒரு ஒன்றியத்திலே அதற்கேற்ப ஒரு என்டிமேட் போட வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த என்ஜினியர்கள் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்று வரை அது நிறைவேற்றவில்லை என்று கூறினார்கள். அந்த அளவுக்குப் பொறியியல் துறை நிர்வகத்தில் சீர்கெட்டிருக்கிறது. இத்துறைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் இயங்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 'ஊர் கூடி தேர் இழுத்தால், தேர் நகரும்' என்பதைப் போல, அனைத்துத் துறைகளும் ஒன்றாக இயங்கினால், திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பத்திலே கிராம சேவக்குகள் தூய்மையாகப் பணியாற்றினார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. அவர்களெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காலத்திலே களங்கப்படுத்தி, அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்காமல் தடை செய்த நிலை ஏற்பட்டது. அவர்கள்தான் இந்த

சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

1978 மார்ச் 20]

[திரு. எல். பலராமன்]

நாட்டுச் சமுதாயத்திற்கும் கிராம மக்களுக்கும் பணியாற்றிக்
கூடியவர்கள் என்பதை உணர்ந்து அவர்களுடைய கோரிக்கையை
நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்
களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் இருக்கக் கூடிய துறைகள்,
கல்வித் துறை, நெடுஞ்சாலைத் துறை, மற்ற விவசாயத் துறை
ஆகிய துறைகளின் எண்ணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டு
இருக்கக் கூடிய நிலைமையை மாற்றி, ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே
எண்ணத்துடன் இயங்குவதற்குரிய சூழ்நிலையை உருவாக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இணைப்புச் சாலைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக அரசு
மானியம் வழங்குகிறது. முதலில் மணலாக இருந்த சாலையை
சல்லியைக் கொண்டு கப்பி ரோடாகப் போட்ட பிறகு,
அதைப் பஞ்சாயத்தால் பராமரிக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது.
அதற்கு ஒரு மைலுக்கு பத்தாயிரம், பன்னிரண்டாயிரம் என்று
எஸ்.உமேட் போடுகிறார்கள், மண் ரோடாக இருந்தால், இரண்டு
தட்டு மணலை வாரிப் போட்டால் போதும், சல்லி ரோடாகப்
போட்டுவிட்ட பிறகு, மறுபடியும் சல்லியைத்தான் போட
வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதற்காகும் செலவைப் பஞ்சாயத்து
பூனியன் ஏற்க முடியாமல், மீண்டும் அந்த ரோடுகள் மோச
மான நிலையில் இருக்கின்றன. அதைத் தவிர்ப்பதற்காக அரசு
சாங்கம் மேலும் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

மேலும் எங்கள் மாவட்டத்திலே மலைவாழ் மக்களுக்காக ஒரு
புதிய வட்டாரத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை
நீண்ட நாட்களாக இருக்கின்றது. சமுதாயத்தில் பின்தங்கி
யிருக்கிற மலைவாழ் மக்களுக்கு, மத்திய அரசு அளிக்கக் கூடிய
மானியத்தைப் பயன்படுத்தி, ஜவ்வாது மலை அபிவிருத்தி
வட்டாரம் என்று ஒரு வட்டாரத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில் வேலூரைத் தலைமையிடமாகக்
கொண்டிருந்தாலும், குடிநீர்ப் பிரச்சனை ஒரு தீவிரப் பிரச்சனை
யாக இருக்கிறது. அங்கு ஒரு நாளைக்கு, இரண்டு மூன்று
மணி நேரத்திற்குத்தான் குடிநீர் வருகிறது, பச்சத்திலுள்ள
பாலாற்றையும், நிலத்தடி நீரையும் கொண்டு மக்களுக்குத்
தேவையான குடிநீரை வழங்க இந்த அரசாங்கம் விரைவாக
முயல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், 'கிராமப் பரங்
களை மேலும் மேம்படுத்துவோம்' என்ற முறையில் அங்கே
தனித்தனியாக இருக்கக் கூடிய மக்களை ஒன்று திரட்டி கிராம
அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த வழி வகை செய்யப்படும்* என்ற

[திரு. எல். பலராமன்]

[1978 மார்ச் 30]

வாசகத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் கிராமப் புறங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய வசதிகளை மேலும் அபிவிருத்தி செய்யும் சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு, காந்தி கண்டகனவை நனவாக்க கிராமங்களில் நல்லதொரு பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை விரைவாக நடத்தி அந்த அமைப்புகள் மீண்டும் நல்ல முறையில் இயங்க வைக்க வேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்தி, பேசுவதற்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பையளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் தலைமை)

திரு. கோ. கி. மணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைப் பற்றி ஆளும் கட்சியினரும், அவர்களுக்கு ஆதரவு தரகிற கட்சிகளும், எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற நாங்களும் ஏகோபித்த கருத்தைக் கூடுமான வரை இன்றைய தினம் பேசி வருகிறோம். இது ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து கூட சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இதிலிருந்து இந்த அவைக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அவையிலே இருக்கிற எதிர்க் கட்சி, தேவையானவற்றையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு, தேவையற்றவைகளை நீக்க வேண்டுமென்றும், தீதானவற்றை நீக்க வேண்டுமென்றும் தெளிவான நம்பிக்கை கொண்டு, நல்லவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, தீயவைகளை பறுக்கி கறிது என்பதற்கு இதுவே ஒரு சான்றாக அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைய தினம் ஊராட்சி மற்றும் நகராட்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசு எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து உலம் போற்றும் உத்தமர் காந்தியடிகள், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியவர்கள் சிந்தனையில் அடிபட்டு, அதற்காக நீண்ட காலமாக அவர்கள் முயற்சி எடுத்து, படிப்படியாக அதற்கு ஒரு நல்ல உருவத்தைக் கொடுத்து, நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கருதி, அரசியல் சார்பில்லாமல் அவர்கள் ஏற்படுத்திய அமைப்புதான் உள்ளாட்சி. தேர்தல் காலத்திலே அரசியல் மாச்சரிப்பங்கள் இருந்தாலும் கூட, தேர்தல் முடிந்த பிறகு, அரசியல் சார்பில்லாமல் ஒரு இடத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டு திட்டமிடுகிற சிறந்த அமைப்பு ஊராட்சிகள். அது சிறிய ஊராட்சியாக இருந்தாலும், செலக்ஷன் கிரேட் பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், நகராட்சியாக இருந்தாலும், இரண்டாவது நகராட்சியாக இருந்தாலும், மூன்றாவது நகராட்சியாக

1978 மார்ச் 30]

[திரு. கோ. சி. மணி]

இருந்தாலும், சென்னை போன்ற காப்பரேஷனாக இருந்தாலும் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டு அரசியல் கட்சி வேறுபாடின்றி இன்றியமையாத திட்டங்களை விவாதிக்கின்ற மிகப் பெரிய மாமன்றம் என்று எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட மன்றத்தினுடைய அன்றாட நடவடிக்கைகளையும் அதில் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் உணர்ந்துதான் இந்த மன்றத்திலே இது விவாதிக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல பெருமைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு காங்கிரஸ்(ஐ) கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். “இந்த அவையில் ஆசிரியர்கள் பகுதியிலிருந்து அதிகமானவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்தும் அதிகமானவர்கள் வந்திருக்கிறோம். கல்விக்கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது இரண்டு நாள் விவாதம் நடப்பெற்றது. அதைப் போலவே இதிலே இரண்டு நாள் வைக்கக் கூடாது” என்று தைக்கிறக்கிற உரிமையை வேண்டுகோளாக வைத்தார். என்னைப் பொறுத்த வரையில், அது உரிமையென்றே நான் கருதுகிறேன். இதைப் பேச வேண்டும், இதை விவாதிக்க வேண்டும், அந்தத் தொகுதி லிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டோம் என்பதற்காக, நான் கூட பேசியிருக்கிறேன் என்று சொல்லுவதற்காக விவாதம் அமைகிறது என்று கருதுகிறேன். எதை எண்ணுகிறார்களோ, அதை யாராவது எடுத்துச் சொன்னார்களா என்றால், இல்லை. அதற்குக் காரணம் முடியவில்லை. முடியவில்லை என்பதற்குக் காரணம் நேரம் ஒதுக்க முடியவில்லை. நேரம் ஒதுக்க முடியவில்லை என்பதற்குக் காரணம், ஏறத்தாழ பத்தரை மணிக்கு ஆரம்பித்து ஒன்றரை மணிக்கு முடித்து விடுகிறோம். ஆரம்பத்தில் ஒரு மணி நேரம் கேள்வி நேரத்திற்குச் செலவிடப்படுகிறது; அதற்குப் பிறகு வேறு சில வாதங்களுக்குப் போகிறது; நல்ல வேளை இன்று ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் இல்லை. பிறகு கிடைக்கிற ஒன்றரை மணி நேரத்தை வைத்துக் கொண்டு பெரியதொரு கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம் நடத்தி ஒரு முடிவிற்கு வந்துவிடு என்று சொன்னால், அது எப்படி முடியும்? எதிர்காலத்திலே இந்த மன்றத்திலே இப்படியொரு பரிதாபகரமான சூழ்நிலை வரக் கூடாது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. ஒரு சங்கடத்தின் பேரில் யோசனை சொல்லுவதை அனுமதிக்கக் கூடாது. இந்தத் துறைக்காக கொடுக்கக் கூடிய மானியத்தை குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லாவிட்டாலும், இது குறித்து வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட, இது பற்றிய யோசனையைச் சொல்வதற்காகத்தான் இந்த அவையே கூட்டப்படுகிறது.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 30]

(பிற்பகல் 1-20)

இந்த யோசனை சாமான்யமானதல்ல. ரொம்ப ஆழ்ந்து பரிசீலித்துச் சொல்லப்படுகிற யோசனையாக எல்லோரும் கருதியிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அடுத்த முறையாவது இதற்குக் காலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் தொடர்கிறேன்.

1920 ஆம் வருடத்திய சட்டத்தின் 4-வது பிரிவின் அடிப்படையில் நகராட்சிகளைத் தரம் பிரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தரம் பிரிப்பதில் மக்கள் தொகையை விட மிக முக்கியமாக கவனிப்பது நகரசபையின் வருமானம். வருமானத்தின் அடிப்படையில் தேர்வுநிலை நகராட்சி, முதல்தர நகராட்சி, இரண்டாம் தர நகராட்சி, மூன்றாம் தர நகராட்சி என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வந்தால் மூன்றாம் தர நகராட்சியாக ஆக்கி விடலாம் என்று விதியிருக்கிறது. தொகையைப் பார்க்கும்போது தான், லட்சமாக இருக்கிறதே தவிர, 1920-ல் சட்டம் இயற்றிய காலத்திற்கும், தற்போதைக்கு மிடையே அது எவ்வளவு மதிப்புக் குறைந்து விட்டது. என்பதை கவனிக்க வேண்டும். இடையே தொகையை உயர்த்தியிருக்கலாம். அதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் வருகிற வருமானத்தைக் கொண்டு மூன்றாம் தர நகராட்சி செயல்படுமா என்ற ஆய்வின் நடத்தி, தொகையை உயர்த்தி உச்ச கட்டம் வைத்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லை. ஆண்டுக்க ஆண்டு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. பொருட்களின் விலைவாசி ஏறுகின்றது. அதைக் தடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் நகராட்சிக்கு மட்டும் இவ்வளவு வருமானம் வந்தால் போதும், அது மூன்றாம் தர நகராட்சி ஆக்கப்படலாம் என்று உச்ச வரம்பு வைத்திருக்கிறோம். ஒரு பேரூராட்சியில் 2 லட்சத்து 70 ஆயிரம் வருமானம் வருகிறது என்றால், பக்கத்தில் இருக்கிற ஒரு பஞ்சாயத்தையும் சேர்த்து, இதை எப்படியாவது முனிசிபாலிட்யாக ஆக்க வேண்டும் என்று, அரசியல் காரணத்தாலோ, வேறு காரணங்களாலோ, அல்லது பெருமைக்காக, நாம் ஆட்சிக்கு வந்தோம், இத்தனை நகரசபைகளை அமைத்தோம், இது ஒரு நகர சபை என்று பெயர்ப்பலகை தொங்கவிடப்பட்டும் என்ற ஆசைக்காகவோ, நகரசபை ஆக்க முற்பட்டால், பக்கத்தில் இருக்கிற பஞ்சாயத்தும் கெடுக்கப்பட்டு, பேரூராட்சியையும் வாழ விடாமல், மூன்று லட்ச ரூபாய் வருமானம் என்று எப்படியோ கணக்குத் தயாரித்து மூன்றாம் தர நகராட்சி ஆக்கினால், அந்த நகராட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, வருகிற வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு, ஏதோ விட்ட குறை தொட்ட குறையாக அரசாங்கம் தருகின்ற மானியத்தை வைத்துக்கொண்டு முழுமையாக இயங்க முடிகிறதா? சர்க்கரே பேரூராட்சியாக, பஞ்சாயத்தாக விளங்கியபோது

1978 மார்ச் 20]

[திரு. கோ. சி. மணி]

இருந்த சங்கடங்கள் இல்லாமல் வாழ முடிகிறதா? பஞ்சாயத்துக் கும் சங்கடம், பேரூராட்சிக்கும் சங்கடம் ஏற்படுகிறதைத் தாங்களே கண்டு கொண்டிருக்கிறோம்.

எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் சோழவரம் கிராமப் பஞ்சாயத்தாக இருந்தது. பிறகு நகரப் பஞ்சாயத்தை, பேரூராட்சியை நகராட்சியாக ஆக்கவேண்டும் என்று அதற்கு மக்கள் தொகை, வருவாய் எல்லாம் சட்டத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறதாக என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தஞ்சை மாவட்டத்தில் 9 பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்து, அதில் 6 பஞ்சாயத்துக்களை ஒன்றாக்கி ஜாபிதா வெளியிட்டார்கள். 15 நாள் கழித்து மக்களே இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களை ஒன்றாக்க வேண்டாம் என்று கிளர்ச்சி செய்தார்கள். பட்டியலில் இடம் பெற்ற பஞ்சாயத்துக்கள் நகராட்சியாக ஆக்கப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. இன்று வரையில் ஃபைல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வைக்கலாமா கூடாதா என்பதற்கு, வைக்கலாம் என்று சொல்வதற்கு ஒரு சிலரும், வேண்டாம் என்பதற்கு வேறு சிலரும் இருந்துகொண்டு, நிலைமை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சட்டம் எப்படி இருந்தாலும், பஞ்சாயத்துக்களை இணைத்து நகராட்சி ஆக்கினால், அவை நன்கு இயங்க முடியுமா, அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா, சாலைப் போக்குவரத்து இருக்கிறதா, எவ்வளவு நீளம், அகலம் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். எங்கள் பஞ்சாயத்து 5 மைல் நீளம் சாலையைப் பராமரிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்றால், யாராலும் நம்ப முடியுமா? 960 ரூபாய் வருமானம் வந்த பஞ்சாயத்து, இப்போது 1,860 ரூபாய் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்து 5 மைல் நீளமுள்ள சாலையை நிர்வகிக்க முடியுமா? முடியும் என்றால், யாராவது நம்பத் தயாரா? கிராமத்தில் உள்ள கோவில் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு வந்துவிட்டது. ஆகவே அடிக்கடி நிலங்கள் விற்பது நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே மேட்டாம்பட்டியில் வருமானம் இல்லை. ஏறத்தாழ 4 மைலுக்கு மேல் ரோடு இருக்கிறது அதை நிர்வகிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அந்த ரோட்டுக்கு மார்க்கெட் காம்ப்ளெக்ஸ் என்ற தொகையை வைத்துத் தார் போட்டோம். தார் போட்டால் சாலையை ஊராட்சி ஒன்றியம் ஹைவேஸில் ஒப்படைத்தால் ஹைவேஸ் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று விதி இருக்கிறது. அனால் அவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ள ஹைவேஸ் இலாக்கா முன்வருவதில்லை. திருவாவடுதுறை-தேரமுந்தூர் சாலை இருக்கிறது. அதை யார் நிர்வகிக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஹைவேஸ் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானம் பஞ்சாயத்து போட்டாகி விட்டது. அனால் ஹைவேஸ் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சேட்டால், அவர்கள் கொடுத்து விடுகின்றோம் என்று எழுதவில்லையே என்கிறார்கள். உண்மைநிலை என்னவேன்றால், அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்றில்லை, இதைப் பராமரிக்க எங்கே பணம்

[திரு. கோ. சி. டீனி]

[1978 மார்ச் 30]

இருக்கிறது என்று தனியாகக் கேட்டால் சொல்கிறார்கள். இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும்.

புதிய அமைச்சரவை 1-4-78-லிருந்து ஒரு முடிவைச் செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். மாநகராட்சியில் இருக்கிற குடிதண்ணீர் இலாக்காவை இன்னொரு வாரியத்தில் ஒப்படைக்கப் போவதாகவும், அது நடைமுறைக்கு வருவது அவசியம் என்று கருதுவதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். என்ன அவசியம்? மாநகராட்சியைத் தான் ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியின் தலைமையில் ஒப்படைத்தாகி விட்டது. அதற்குப் பிறகும் அங்கே அதிகாரிகளுக்குப் பஞ்சம் வராது என்று கருதுகிறேன். மாநகராட்சியில், மாநில அரசில் எவ்வளவு இலாக்காக்கள் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. ரெவின்யூ இலாக்கா இருக்கிறது. குடிநீர் துறையை கவனிக்க மாநகராட்சியில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். போக்குவரத்துத் துறையைப் பார்க்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு வாய்ப்பும், வசதிகளும் கார்ப்பொரேஷனில் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, குடிநீர் இலாக்கா ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, அதற்கு என்று எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் வைத்து, அதற்குப் பிறகு அதற்குத் தனியாக அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டு, அவர்களுக்குச் செலவழிக்கின்ற நிர்வாகச் செலவுகளையும் குடிநீர் திட்டத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு, அந்தச் செலவுகள் எல்லாம் போக மீதியிருப்பதைத் தான் குடிநீர் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப் போகிறார்கள். இதற்கு என்ன அவசியம் வந்துவிட்டது? இப்படிச் செய்தால், அடுத்த வருடம் மாநகராட்சியில் மின்சார இலாக்கா இருக்க வேண்டியதில்லை. அதற்கு என்று தனி எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் வைத்து, என்ஜினியர் போட்டு, அவருடைய தலைமையில் மின்சாரப் பகுதி இருக்கும் என்று சொல்லக் கூடும். அப்படியானால் அதற்குப் பிறகு எதற்குக் கார்ப்பொரேஷன்? 70 டிவிஷன், 80 டிவிஷனாக இருந்த கார்ப்பொரேஷன் 100 டிவிஷனாகி, பற்றாததற்கு, அரசியல் காரணத்தாலோ என்னவோ, பக்கத்தில் உள்ள பேரூராட்சிகளை எல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ள ஏற்பாடுாகியிருக்கிறது. இப்படி கார்ப்பொரேஷன் என்ற பெயர் பலகைதான் தொங்க வேண்டுமா? குடிநீர் பகுதியைக் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து எடுத்துவிட்டு, அந்தப் பகுதியில் யார் யார் அதிகாரிகள் இருந்தார்களோ அவர்களை மாற்ற வேண்டும். அவர்கள் உங்களிடம் வந்து சிபார்சு பிடிக்க வேண்டும். இதனால் என்ன லாபம் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? என்ன நன்மை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது? வேறு எந்தக் கார்ப்பொரேஷனைப் பார்த்து, அதனால் கிடைக்கிற லாபத்தைப் பார்த்து, இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவிற்கு வந்திருக்கிறீர்கள்? இதுவரை நீங்கள் சொல்லவில்லை. உங்களுக்கு அதிகாரம் பற்றவில்லை என்று நீங்கள் கேட்

1978 மார்ச் 20]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பதும், பஞ்சாயத்திற்கு அதிகாரம் பற்றிவில்லை என்று நாங்கள் கேட்பதும் இருந்து வருகிறது. மாநகராட்சியில் தீர்மானம் போட்டால், அந்தத் தீர்மானத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி பைலை அவர்களே தூக்கிக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்கு உள்ள வேதனை அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். நீங்கள் இப்படிச் செய்வதன் மூலம் மனத்தளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்கிறீர்களே தவிர, வளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமல்ல, அரசியல்வாதிகளுக்கும் மனத் தளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்கிறீர்களே தவிர, மன வளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. இதை நான் அரசியல் நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. இந்தத் துறையில் அரசியல் நோக்கம் இருப்பது தவறு. ஆகவே அரசியல் நோக்கத்தை நான் பயன்படுத்த எண்ணவில்லை. இதில் யார் தவறு பண்ணினாலும், அது பொது மக்கள் தலையில் தான் வந்து விடிகிறது. அவர்கள் தான் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். நான் சிறு வயதிலிருந்து கிராமப் பஞ்சாயத்தில் பெற்றுப்பில் இருந்திருக்கிறேன். அங்கே இருக்கிற சங்கடங்கள் எனக்குத் தெரியும். இதல் அரசியல் மாச்சரியங்களைக் கொண்டு புகுத்த விரும்பவில்லை.

(பிற்பகல் 1-30)

தமிழ் நாட்டிலுள்ள 374 ஒன்றியங்களைச் சேர்ந்த சாலைகள் எவ்வளவு நீளம் இருக்கிறதோ அவற்றைப் பராமரிக்க ரூ. 275 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும், இந்த சாலைப் பராமரிப்பை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று ஒரு இலாகா மற்றொரு இலாகாவிடம் ஒப்படைக்க முடியுமா, மனம் வருமா? அப்படிப்பட்ட பெருந்தன்மை எந்த இலாகாவுக்கும் வராது. அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

கிராமங்களைச் சிறிய நகரங்களாக ஆக்குவோம் என்றும், அது தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்றும் சொல்கிறீர்கள். சிறிய நகரமாக மட்டுமல்ல, பெரிய நகரங்களாகவே மாற்றுங்கள். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதில் தலையிடவேயில்லை; ஒன்றியத் தலைவர்களை மக்களே தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதில் உங்களோடு நாங்கள் ஒத்துப் போகிறோம். கிராமங்களை நகரமாக்குவோம் என்கிறீர்கள். செய்யுங்கள். சாலை பராமரிப்புக்கு ரூ. 225 லட்சம் மட்டுமல்ல, இன்னும் ரூ. 500 லட்சம் வேண்டுமானாலும் செலவழியுங்கள், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், செலவழிக்க வேண்டிய அவசியமென்ன? மாண்புமிகு திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் வயதுக்கு அப்படிச் சொல்லலாம். என்னால் சொல்ல

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 20]

முடியாது. சொன்னால் கட்சி அரசியல் என்று சந்தேகப்படுவார்கள். மக்கள் கமிட்டி என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எதற்காக? ஊராட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இயங்குகின்றன. கலைக்கப்படவில்லை. அப்படியிருக்கும் போது, எதற்காக கமிட்டி? பெருந்தனக்காரர்கள் தலைமையில் இயங்கும் என்றார்கள். இப்போது அதை நீக்கிவிட்டு நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதை அளப்பதற்கு எங்கே தர்மாமீட்டர் இருக்கிறது? எந்த தர்மாமீட்டரை வைத்து ஜனங்கள் அவர்களை அளப்பது? ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர் தேர்தலிலிருந்து நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வரையில் நம்பி, அதுதான் ஜனநாயகம் என்று சரியோ, தவறோ அதில் வந்துவிட்ட பிறகு ஊராட்சி அடிப்படையில் ஒரு கமிட்டி எதற்காக அமைக்க வேண்டும்? புதிய பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கும் பட்டாமணியருக்கும் சிண்டு முடிந்து விடுகிற வேலை எதற்காக என்றுதான் கேட்கிறேன். நகராட்சிகளைக் கலைத்தீர்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டீர்கள். பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களைக் கலைத்தீர்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டீர்கள். ஊராட்சி மன்றங்களையும் கலைப்பதற்கு முயற்சி செய்தீர்கள் என்று பத்திரிகைச் செய்தி வந்தது. அதைச் செய்ய முடியாமல் விட்டுவிட்டீர்கள். அப்படிச் செய்திருந்தால், பல பேர் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போயிருப்பார்கள். ஸ்டே வாங்க முயற்சி செய்திருப்பார்கள். ஆகையால் இந்தக் கமிட்டியின் வேலை என்ன? எஸ்டிமேட் பிரிபேர் செய்ய முடியுமா, ஒரு செக்கில் கையெழுத்துப் போட முடியுமா? நீங்களே நாமினேஷனைச் செய்கிறீர்கள். பெருவாரியான ஒட்டுக் களைப் பெற்று வந்திருக்கிறீர்கள். பாராட்டுகிறேன். ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் உங்களை விட குறைவான வோட்டுக்களை வாங்கி வந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட உங்களுக்கு எதற்காக இந்த நாமினேஷன் யோசனை? குறைந்த வோட்டு வாங்கியவர்களுக்கு நாமினேஷன் கிடைக்காதா என்ற எண்ணம் வரலாம். ஜனநாயகம் அங்கே இருக்கிறதா? கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, நாமினேஷன் இல்லாமல் தேர்தல் நடத்துவோம் என்று கூட்டுறவு அமைச்சர் சொன்னார். இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இப்படிக் கமிட்டி போடுவதால் உங்களுக்கு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம்தான் வருகிறது. இதை அதிகாரிகள் செய்திருப்பார்களா என்றால், அது சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் செய்ததை நீங்கள் கெடுக்கக் கூடாது. நீங்கள் சொல்லியதை அவர்கள் கேட்பார்கள். இதில் அவர்கள் தலையிடு இருக்குமென்று சத்தியமாக நான் நம்பவில்லை. நீங்கள் சொல்லித்தான் அதிகாரிகள் செய்திருக்க வேண்டும். நான் இங்கே இதை வலியுறுத்திப் பேசுவதற்குக் காரணம் இந்த அமைச்சர் இதைச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையில்தான். உறுப்பினர் திரு. அறிவுமுகன் அவர்கள் பேசும்போது, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள் என்றார். அதில் எந்த லாபமோ நஷ்டமோ

[1978 மார்ச் 20]

[திரு. கோ. சி. மணி]

எங்களுக்கு இல்லை. யோக்கியமான அரசியல்வாதியாக நல்ல முறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையில்தான் அப்படிச் சொல்கிறோமே தவிர, அவர் ஆபீசுக்குக் கையைச் சொறிந்து கொண்டு நான் போய் நிற்கப் போவதுமில்லை. அவரும் அப்படியில்லை. அவர் இந்தத் துறையில் தொடர் புள்ளவர், அதிகமாக என்னைப் போன்று கூட்டங்களில் இவற்றையெல்லாம் கண்டித்துப் பேசியவர். அப்படிப்பட்ட மன உணர்வு அவரிடம் இருப்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன். என்னை யார் என்று பார்க்கக் கூடாது. தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் இந்த அமைச்சரவைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, பேசிக் கொண்டிருக்கிற மணி எந்தக் கட்சி என்று இந்த நேரத்தில் பார்க்க வேண்டாம். தேர்தல் நேரத்தில் வாருங்கள், போட்டி போடலாம். சந்தோஷம். இப்படிப்பட்ட மாமன்றங்களில் பொதுக் காரியங்களைப்பற்றிப் பேசும்போது, அது வேண்டாம். அது தேவையற்றது. நீண்ட நெடுங்காலமாக காந்தி, பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயிருந்து எந்த கிராம ராஜ்யம் வேண்டுமென்று கனவு கண்டார்களோ அதை நிறைவேற்றுவதுதான் நமது கடமை.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஒன்றியத்தைக் கலைத்தார்கள். அப்போது குழு போடப்போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. ஏதோ ஆர்டர் வந்தது. அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. குழு ஒரு இடத்துலும் கூடவில்லை. அதற்கு அதிகாரமும் இல்லை. ஏன் கூட்டவில்லை என்று கேட்டால், பஞ்சாயத்து பிரசிடென்ட் கூட்ட முடியாது என்கிறார். அவரிடம் என்ன செய்வது? எப்படியும் கலைக்கப்போகிறீர்கள், எப்படியிருந்தாலும் எலக்ஷன் வரப்போகிறது. எதற்காகக் கூட்ட வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆகையால் அரசு போடுகிற உத்தரவுகள் வெளியே குறைவாக மதிப்பிடப்படுகின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் போடுகிற ஜி.ஓ.க்களை மக்கள் அலட்சியமாக நினைக்கிறார்கள். இதைச் சொல்வதற்கே எனக்குக் கூச்சமாக இருக்கிறது. நீங்கள் அமைச்சராகவும் நான் எம். எல். சி. யாகவும், நீங்கள் ஆளும் கட்சியாகவும் நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாகவும் இருக்கலாம். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்படி பார்த்தால், இந்த அரசாங்கத்தில் நானும் அங்கம். அதனால்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் ஜி. ஓ. க்கள் மதிக்கப்படாமல் போகும்போது, வேதனையாக இருக்கிறது. ஒரு உத்தரவு வருகிறது, உடனே அதை மாற்றி வேறு உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்கள். அதுவும் நடைமுறைக்கு வருவதில்லை. இப்படி இல்லாமல் நாந்தரமாக இருக்கிற வகையில் உத்தரவுகளை யோசித்துப் போடுங்கள். அப்படிப் போட வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு அறிவுரை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 30]

(பிற்பகல் 1-40)

இன்னும் ஒரே ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவற்றையெல்லாம் இங்கே சொல்லுவதற்கேகூட சங்கடமாக இருக்கிறது. பேசவும் முடியவில்லை, பேசாமல் இருக்கவும் முடியவில்லை. அதிகமாகப் பேசினால் 'மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாப்பிட்டு விட்டு வந்துவிட்டாரா' என்ற பிரச்சனை வந்துவிடும். நான் சாப்பிடவில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் துலைவர் : நான் சாப்பிட்டு விட்டேன் என்று சொல்லுகிறீர்களா?

திரு. கோ. சி. மணி : அதைக்கூட நான் சொல்லவில்லை. இன்றையதினம் ஊராட்சி மன்றங்களில், ஒன்றியங்களில் பல்வேறு திட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்கு 1978-79 ஆம் ஆண்டின் முதலீட்டில் ரூ 143.07 கோடியாக இருக்கும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தொகையை இனவாரியாகப் பிரித்துப் பார்த்தால், அதாவது, முனிசிபாலிடி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள் என்று பிரித்துக் கொடுக்கிற போது, இந்த மன்றங்களுக்கெல்லாம் எவ்வளவு குறைவாகப் போகிறது என்பதை உணர் முடியும். இதைப் பார்த்தால், மனநிறைவு கொள்ள முடியாது போகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதன் காரணமாக இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நாம் எண்ணிய அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியாது போகிறது. எதற்கும் பணம் போதுவதில்லை. இந்த வருஷம் அஸ்திவாரம், அடுத்த வருஷம் சுவர் கட்டுவதைப் போல் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் செலவு செய்கிறோம். வீடுகட்ட ஆரம்பிப்பதுபோல் துவங்கி, இந்த ஆண்டு கொஞ்சம் அடுத்த ஆண்டு கொஞ்சம் என்று தொடர்ந்து, அந்த எஸ்டிமேட் ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்டாக மாறுவது போலாகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் திட்டங்களை செயல்படுத்தக் கூடாது. இதற்கென்று ஒரு ஸ்கீம் போட்டு இன்னின்ன திட்டங்கள், இந்தத் திட்டங்களில் இங்கின்கே செயல்படுத்தப்படும் என்ற முறையில் நாம் நிறைவேற்ற முன் வர வேண்டும்.

தற்போது பேரூராட்சிகளில் பஸ் ஸ்டாண்டைக் கட்டுகிறோம். எங்கள் ஊரில் கட்டியிருக்கிறோம். பஸ் ஸ்டாண்டு கட்டுவது மக்களுக்கு நன்மையானது என்பது மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து போர்டுக்கும் லாபகரமான தொழில். அரசாங்கத்திடம் கடன் வாங்கி, கட்டிவிட்டு அரசாங்கத்திற்கு உரிய தவணையைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு அதற்கு மேலும் பஞ்சாயத்துக்கு லாபம் கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கிற்கு நாம் எவ்வளவு ஒதுக்குகிறோம்? ரூ 5 லட்சம் தான் ஒதுக்குகிறோம். இது எத்தனை பேரூராட்சிகளுக்கு உபயோ

1978 மார்ச் 20]

[திரு. கோ. சி. மணி]

கப்படும்? இந்த அரசாங்கத்தை மட்டும் நான் குறை சொல்லிப் பேசவில்லை. எங்கள் அரசாங்கம் இருந்தபோதும் இதே நிலை. அப்போது ரூ. 5 லட்சம் கூட ஒதுக்கவில்லை. அடையாளமாக ஒரு தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது என்றுதான் அப்போது குறிப்பிடுவோம். அதே மாதிரிதான் இப்போதும் ரூ. 2 லட்சம் ரூ. 5 லட்சம் என்று ஒதுக்குகிறோம். அரசாங்கத்தில் இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். ரூ. 5 லட்சத்தை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை பஞ்சாயத்துக்களைத் திருப்திப் படுத்த முடியும்? ஒவ்வொரு பேரூராட்சிக்கும் ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டு மிகவும் முக்கியம். நீங்களே பி. டபிள்யூ. டி. மூலமாக ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டைக் கட்டிப் பாருங்கள். நீங்களே கட்டி பேரூராட்சியிடம் ஒப்படையுங்கள். அவர்கள் வரியை வசூலித்து உங்களுக்குக் கட்டட்டும். இப்போது பஸ் ஸ்டாண்டுகள் எப்படி இருக்கின்றன? அங்கே இருக்கிற நுழைவாயிலில் உள்ள ரோடு எப்படி இருக்கிறது? எந்த ஊரில் பார்த்தாலும், இந்த ரோடு நாதியற்று இருக்கிறது. ஒரு பர்லாங், 2 பர்லாங் வரை பஸ் ஸ்டாண்டு ரோடு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஒருவர் தூங்கிக்கொண்டே பஸ்ஸில் பயணம் செய்தாலும்கூட, பஸ் ஸ்டாண்டு ரோடு சமீபம் வந்தால், பஸ் ஸ்டாண்டு வந்துவிட்டது போலிருக்கிறது என்று விழித்துக் கொள்வார்கள். அந்த அளவுக்குத்தான் பஸ் ஸ்டாண்டு ரோடும் ரெயில்வே ஸ்டேஷன் ரோடும் இருக்கின்றன. அந்த அளவில் தான் ஸ்தல ஸ்தாபனம் சம்பந்தப்பட்ட பராமரிப்பு இருக்கிறது. அடுத்து, பஸ் ஸ்டாண்டுகள் கட்டப்பட்டபோது இருக்கிற அழகு, கழிவரைகள் இருக்கிற நிலைமை எல்லாம் ஒரு மாதம் கூட தாங்கவதில்லை. அவ்வளவு கேவலமாகப் போய்விடுகிறது. அவ்வளவு சங்கடமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சுகாதார வசதிகளைப் பற்றிச் சொல்லவே முடியாது. அவ்வளவு மோசமாகப் போய்விடுகிறது.

இன்னொன்று, அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். சிங்கப்பூர், ஹாங்க்காங், ஜப்பான், டோக்கியோ போன்ற நகரங்களில் ரோட்டில் உட்கார்ந்து ஷாப்பிடலாம் போல் இருக்கிறது. அவ்வளவு சுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அங்கே ஒவ்வொரு எலெக்ட்ரிக் கம்பத்திலும் ஒரு குப்பைத் தொட்டியை வைத்திருக்கிறார்கள். குப்பையை அங்கேதான் போடவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. நம் போன்ற வெளியூர்க்காரர்கள் சென்னையிலிருந்து போகிறவர்கள் அங்கே குப்பையைக் கீழே போட்டால்தான் உண்டு. அந்த ஊர்க்காரர்கள் யாரும் தரையிலே குப்பையைப் போடமாட்டார்கள். ஒருமுறை நான் சோதித்துப் பார்த்தேன். நான் கிழிந்த காகிதக்குப்பையை அந்தத் தொட்டியில் போடாமல் தெருவில் போட்டுவிட்டுச் சென்றேன். எனக்குப் பின்னாலே வந்த பேண்ட் போட்ட ஒருவர் ஆபீசரைப்போல் இருப்பவர்—அந்தக் குப்பைக் காகிதத்தை எடுத்துக் குப்பைத் தொட்டியிலே கொண்டுபோய் போட்டுவிட்டுத்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 30]

தான் போனார். இந்த நிலைமை இங்கே வருமா? நம் ஜனங்கள் இப்படிச் செய்வார்களா என்று கேட்பீர்கள். நம் மக்களிடத்திலே இந்த வழக்கத்தை வரவழைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், அது குற்றம் என்று சொல்ல வேண்டும். முழுவதும் தார் போட்ட பாதைகளிலாவது இதை நாம் கொண்டு வர வேண்டும். ஆனால் இருக்கிற நிலைமை என்ன? முழுவதும் தார் போட்ட பாதையில் கூட இரண்டு பக்கமும் நடைபாதையில் மண் இருக்கிறது. ஒருமுறை காற்றடித்தால் இந்தப் பக்கத்திலே கடை வைத்திருக்கிறவன் முகத்திலே மண். அந்தப் பக்கத்திலே இருந்து காற்றடித்தால் எதிர்ப்பக்கத்திலே கடை வைத்திருக்கிறவன் முகத்திலெல்லாம் மண். கூயரோகத்திற்கு நாம்தானே வித்திடுகிறோம். இந்த மண் தூசிதானே கூயரோகத்திற்குக் காரணம். சில இடங்களில் பிரஷ் போட்டு கூட்டுகிறார்கள். பார்க்கிறேன். இது தினசரி நடக்கிறதா என்றால், இல்லை. அன்றைக்கு கமிஷனர் வருகிறார் என்று புரோகிராம் இருக்கும். எனவேதான் சொல்லுகிறேன். மதுரை, சென்னை போன்ற மாநகராட்சிகளின் எல்லைக் குள்ளாவது இந்த சாலைத் துப்புரவை சரியாகச் செய்ய வேண்டும். சாலைத் துப்புரவுக்காக ஒரு இலாக்காவே இருக்கிறது. ஆனால் துப்புரவு மட்டும் நடைபெறவில்லை.

இன்னொன்று மாநகராட்சிகளால் வெட்டப்படுகிற ரோடுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செப்பனிடப்பட வேண்டும் என்று உத்தாவிட வேண்டும். இது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதேகூட சங்கடமாக இருக்கிறது. சாக்கடை சீரமைப்புக்காக வெட்டியிருப்பான். எலெக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் கொடுக்க வெட்டியிருப்பான், அவ்வளவுதான். வெட்டுவதோடு சரி. மூடுவது என்பதே கிடையாது. போகிற பஸ் லாரிக்காரன் இடித்து இடித்து மூட வேண்டும். இதெல்லாம் சின்னச் சின்னக் காரியங்களாக இருந்தாலும், சொல்லிப்பாக வேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்கிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்களிடம் தவிர வேறு யாரிடமும் சொல்ல முடியாது. அதிகாரிகளிடம் போய்ச் சொன்னால், உடனே சந்தேகப்படுகிறார்கள். நாங்கள் போய் குப்பை வார வேண்டுமென்று அதிகாரியிடம் சொன்னால், “கோ. சி. மணி போய் என்னவோ பேசினார்” அவ்வளவுதான் அந்த அதிகாரிக்கு அன்றைக்கு சாயங்காலமே டிரான்ஸ்பர் உத்தரவு வந்துவிடும்.

அமைச்சர் அவர்களை யாரும் டிரான்ஸ்பர் செய்ய முடியாது. பண்ணினாலும் 5 வருஷம் கழித்துத்தான் பண்ண வேண்டும். 5 வருஷம் கழித்து டிரான்ஸ்பர் செய்கிறார்களோ இல்லையோ? அப்படியே டிரான்ஸ்பர் செய்தாலும், பிறகு நாம் இரண்டு பேரும் சந்திக்கு ஒன்றாக வந்துவிடப் போகிறோம். எனவே

1978 மார்ச் 20]

[திரு. கோ. சி. மணி]

தான் இதையெல்லாம் உங்களிடம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய கொள்கை விளக்க விவாதத்தில் இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் ஏதோ முனிசிபல் கவுன்சிலில் அங்கே உள்ள மெம்பர்கள் பேசுவதைப்போல் கோ. சி. மணி பேசலாமா என்ற எண்ணம் வந்துவிடக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட மன்றத்திலே அப்படிப்பட்ட சிறிய விவரங்களைக்கூட பேசவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறதே என்று நினைவுபடுத்தி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பல நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவர்களோடு நானும் இணைகிறேன் என்று சொல்லி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சி, ஊராட்சி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி ஆகியவை தொடர்பான கொள்கைக் குறிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்தத் துறையோடு நல்ல தொடர்பு கொண்டுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அருமையான கருத்துரைகளையும், ஆய்வுரைகளையும், அறிவுரைகளையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக இந்தத் துறையினுடைய மேம்பாட்டுக்காகவும் இதனுடைய சிறப்புக்காகவும் இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் சிலபல குறைகளையும் சுட்டிச் சுட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், கொடுத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மேல் அவர்கள் தருகிற வெறும் விமர்சனங்கள் என்கிற வகையில் மட்டுமல்லாமல் இந்தத் துறை இன்னும் சிறப்படைவதற்கும் அவர்கள் தந்திருக்கிற அறிவுரைகள் என்கிற வகையில் அவைகளை அணுகும் என்கிற உறுதி மொழியை முதலிலேயே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

• இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், அவர்களில் பலருடைய கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் என்கிற அமைப்புகளைச் சுற்றியே வட்டமிட்டன என்பதை நான் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

கிராமப்புறங்கள் மேம்பாடு அடைய வேண்டும். ஊராட்சி அமைப்புகள் இன்னும் பலப்பட வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கத் துடன்தான் அவர்களும் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுடைய சில பல கருத்துக்களுக்கு பதில் அளிப்பதற்கு முன்னால் பொதுவாக அவர்கள் ஒன்றை அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன். தமிழகத்தில் ஊராட்சி அமைப்பு முறை மிகச் சிறப்புடையதாக இருக்கிறது; இந்தியாவில் இருக்கிற பல்வேறு மாநிலங்களைவிட இந்த

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1978 மார்ச் 20]

மாநிலத்தில்தான் அது மிகச் சிறந்த முறையில் செயல்படுகிறது. சிறப்பான முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மேற்கு வங்கத்திலிருந்துகூட ஒரு குழு வந்து தமிழகத்தில் அமைந்திருக்கிற ஊராட்சி அமைப்பு முறையை நேரடியாகப் பார்த்து அவர்கள் இதுபற்றிய விவரங்களை அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அண்மையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற திரு. அசோக் மேத்தா குழுவில் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அந்தக் குழு இத்துறை பற்றிப் பல்வேறு கருத்துரைகளை ஆராய்ந்து தனது அறிக்கையை அளிக்க இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் தள்ளிப் போடப்படுகிற காரணத்தால், அவைகள் உரிய நேரத்தில் நடைபெறாத காரணத்தால், இந்த அமைப்பு உயிரற்ற உடல்போல் இருக்கிறது; உள்ளாட்சி அமைப்பு இருக்கிறதே தவிர உள்ளாட்சியில் ஆட்சி நடைபெறாத காரணத்தால், இதிலே பல குறைபாடுகள் நெளிகின்றன என்ற வகையில் அவர்களுடைய எண்ணத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறை இன்றையதினம் உயிரற்ற உடலாக இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அந்த உயிர் போவதற்கும் நாங்கள் காரணமல்ல என்பதும் அப்படி உயிர் போனதும் எங்கள் காலத்திலல்ல என்பதும் இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். அதை உயிர்ப்பிக்கும் முறையில்தான் இந்த அரசு உரிய திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னேன். எதனால் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் தள்ளிப்போடப்பட வேண்டும் என்ற கேள்வி விஸ்வரூபம் எடுப்பதற்கு முன் நான் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தேன். அதை அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலேயே கூட பேசியதாக எனக்கு நினைவு. பல உறுப்பினர்கள் அதிலே சில எண்ணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கடந்த

(பிற்பகல் 1-50)

முறை இந்த மேலவையிலே பேசுகிறபோதுகூட நான் குறிப்பிட்டேன். ஒழுங்கான வாக்காளர் பட்டியலை உருவாக்குவதற்குத்தான் இந்தக் கால அவகாசத்தை இந்த அரசாங்கம் கேட்கிறது என்று சொன்னேன். அப்போது அண்ணன் திரு. தங்கப்பாண்டியன்

1978 மார்ச் 20]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

போன்றவர்கள் வாக்காளர் பட்டியல் ஏற்கெனவே இருக்கிறதே, இப்போது அந்த அவசரமும் அவசியமும் ஏன் வந்தது என்று கேட்டார்கள். அந்த வாக்காளர் பட்டியல் பற்றிப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை இந்த ஆட்சியின் தொடக்கக் காலத்திலேயே ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அது உறுப்பினர்களுக்கும் நினைவு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயற்குழுக் கூட்டத்திலே கூட தீர்மானம் போட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். வாக்காளர்கள் பட்டியலிலே தவறுகள் இருக்கின்றன என்ற வகையிலே தீர்மானம்கூட போடப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தத் தவறுகளைச் சீர்படுத்தத்தான் கால அவகாசத்தை இந்த அரசு கேட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்போது எந்த அளவுக்குக் கால அவகாசம் வேண்டும் என்று தெரியாமல் இருந்தது. அன்று கேட்ட அதே கேள்வியை இப்போதும் உறுப்பினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்து அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பற்றிய வாக்காளர் பட்டியலும் இறுதி வெளியீடாக, அச்சிட்ட வெளியீடாக 31—5—78-ல் வெளியிடப்படுகிறது. தேர்தல் எப்போது என்பதை அப்போது கேட்கலாம். வாக்காளர் பட்டியல்தான் எடுத்தாயிற்றே, இதைத்தானே காரணமாகச் சொன்னார்கள், இன்னும் ஏன் காலதாமதம் என்று கேட்கலாம். வாக்காளர் பட்டியல் வந்த பிறகு தேர்தல் நடத்துவதற்கு அரசுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்பதையும், தேர்தல் தேதி குறிப்பிட தீவிர முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. ஒரு கருத்தை அண்ணன் திரு. கோ. சி. மணி அவர்களும் அண்ணன் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்களும், நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்களும் திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்களும் மிக அழுத்தமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆலோசனைக் குழு போடுவது பற்றி கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது அவர்களுடைய மனதை இந்த அளவுக்குப் புண்படுத்தும் என்று நான் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. அவருக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் ஆலோசனைக் குழுவை, மக்கள் குழுவை, கண்காணிப்புக் குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு திடீரென்று எனக்கு உதயமாகி விட்டதாகக் கருத வேண்டாம். சட்ட மன்றப் பேரவையிலேயே இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட அமைப்பு முறைகள் தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒரு கண்காணிப்புக் குழு போன்று இப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் தேவை என்று பேரவையிலே

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1978 மார்ச் 20]

சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே தான் இந்த அரசு அந்த அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கட்சி அடிப்படையிலேயோ, அரசியல் காரணங்களுக்காகவோ, அரசியல் உள்நோக்கத்திற்காகவோ அப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று அரசு எண்ணவில்லை. அமைக்கப்படுகின்ற அந்தக் குழுக்களில் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கட்சிகளுக்கு நிச்சயமாகப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படும். எதிர்க்கட்சிகளும் அதிலே அங்கம் வகிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமைகளையும் அரசு மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் குழுக்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலேயே அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் உருவாக்கித் தரக்கூடிய குழுக்களாக இருக்கின்றன, அதிலே அரசியல் பிரச்சினைகள் குறுக்கிடாத அளவுக்கு பார்த்துக்கொள்ளப்படும். அதுதான் பொதுவாகப் போடப்பட்டிருக்கின்ற உத்தரவாகும். அந்த ஊரைச் சேர்ந்த பெரியவர்களும் இருக்கலாம், நம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளும் மக்கள் பிரதிநிதிகளும் அதிலே பங்கு வகிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி: துணைத் தலைவரவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்கள் கலைக்கப்பட்டன, நகராட்சி மன்றங்கள் கலைக்கப்பட்டன. அங்கே சிறப்பிடுகாரிகள் பணிபுரிகிறார்கள். அங்கெல்லாம் இந்த மாதிரிக் குழுக்கள் அமைக்க ஆட்சேபணை இல்லை. கலைக்கப்படாது இருக்கின்ற ஊராட்சிகளில், மேல் ஒரு குழு போடவேண்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : துணைத் தலைவரவர்களே, கிராம அளவிலே, ஊராட்சி அளவிலே ஒரு குழு தேவை என்ற கருத்து பேரவையினேயே சொல்லப்பட்டது. அங்கே இருக்கின்ற ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கும் இந்த மாதிரியான குழுக்கள் உதவியாகவும், ஊராட்சிகளைக் கண்காணித்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கும் இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் அமைக்கிறோம். அங்கு காழ்ப்பும் கசப்பும் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தக் குழு அமைந்திட வேண்டும் என்று எண்ணவில்லை. அங்கு உள்ள நிலைமைகளை ஒட்டி அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அமைப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் கட்சிக்காரர்கள் என்ற நிலைமைகள் ஏற்படாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இந்தக் குழுக்களை நியமிப்பது பற்றி ஒரு கருத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நடத்துவதற்கு 31-5-78-ல் வாக்காளர் பட்டியல் வந்துவிடும், அதற்குப் பின்னாலே தேர்தல் வைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையிலே

1978 மார்ச் 20] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

ஊராட்சி மன்றங்களில் இப்படி ஒரு ஆலோசனைக் குழு போடலாம் என்றும், தேர்தல் நடத்தலாம் என்றும் அரசு முடிவெடுத்துள்ளது என்று சொன்னார்கள். குறுகிய காலத்தில் தேர்தல் வர இருக்கின்றது. 5, 6, மாதத்திற்கு ஒரு குழு தேவையா? இப்படியே இருந்தால் என்ன ஆகிவிடும்? அதை அரசாங்கம் மறுபடியும் பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : துணைத் தலைவரவர்களே, 5 மாதங்கள்தான் இருப்பதாக இருந்தாலும், இந்த அமைப்பு அதற்கு இடையிலே சரியாக நடக்க வேண்டும் என்பது தான் அரசினுடைய கருத்து. அந்த வகையிலேதான் இப்படிப்பட்ட அமைப்பு வேண்டும் என்று நினைக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேவையற்ற சமீபங்களுக்கு இது சாரணமாக இருக்கக்கூடாது. அங்குள்ள நிலைமைகளை அனுசரித்துத்தான் இந்த அமைப்புகள் இருக்க வேண்டும் என்று அரசு கருதுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அண்ணன் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் கிராமப்புற வளர்ச்சிகளைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான பல தத்துவங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் தத்துவங்கள் எல்லாம் நடைமுறையில் நடத்தப் படுகின்றனவா என்பதைப் பற்றியும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நாம் போடுகின்ற பல திட்டங்கள் விரும்புகின்ற கருத்துக்கள் நடைமுறைக்கு உடனடியாக வர முடியாமல் போகலாம். ஆனால் அதை நாம் உருவாக்கித்தர வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இத்தகைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், “அதிருப்திதான் முன்னேற்றத்திற்குத் தாய்” என்று. அந்த வகையில் நாம் எடுத்திருக்கின்ற பணி முடிந்து விட்டது, இதற்கும் மேலே வளர்ச்சிப் பணியே கிடையாது என்று. எண்ணிவிட முடியாது. ஊராட்சியும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான், படிப்படியாகத்தான் வளர்ந்து வரக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மேலே நாடுகளில் உள்ளாட்சித் துறையில், ஊராட்சிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கின்றார்கள். அவைகள் தனியாகவே சட்டம் இயற்றத்தக்க அளவுக்கு அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றன என்றும் சொல்கின்றார்கள். அந்த அளவுக்கு நமது ஊராட்சிகள், பரிணாம வளர்ச்சியை இயல்பாக அடையவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் நாம் செயல்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு இல்லாத நேரத்தில், மக்களுடைய முழு உணர்வையும் பிரதிபலிக்கின்ற அளவுக்குச் செயல்பட

496 சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின் மீது விவாதம்

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1978 மார்ச் 20]

நிச்சயமாக ஒரு அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். இந்த ஊராட்சிகள் நாட்டின் இதயமாக, ஈரல் குலையாக இருப்பதாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் அமைப்பாகத் தான் அது இருக்க வேண்டும். அதை அமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் அரசு மேற்கொள்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அண்ணன் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் பேருராட்சிப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை அமைப்பதைப்பற்றி திரு. கோ. சி. மணி அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பேருராட்சி அமைக்க வேண்டுமென்றால், அது நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும். ஊராட்சிகள், பேருராட்சிகள் என்று ஆகின்றபோது அதனுடைய எதிர்காலம் என்ன ஆகும் என்பதைப்பற்றியும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அது தரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருப்பதாகிவிடும். அது முழுமையான அளவுக்குச் சீராக நடக்க வேண்டும். திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் ஒரு ஊராட்சியின் நிதிநிலைமைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதன் வருமானம் எவ்வளவு, செலவுகள் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அரசு மிகத் தீவிரமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஊராட்சிகளுக்கு இணை மான்யம், ஈட்டு மான்யம் வழங்க முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் அரசு தீவிரமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பேருராட்சிக்கு அதிகாரிகள், சுகாதாரப் பணியாளர்கள், துப்புரவுப் பணியாளர்கள் போன்று பலரை நியமித்து, அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காகவே அதன் முழு வருமானமும் செலவாகிவிடுகின்றது. மக்கள் நலன்களுக்கு என்று செலவு செய்ய முடியாத நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அதைக் கூட சிந்தித்துப் பார்த்து, நிர்வாக அதிகாரிகளை மட்டும் நியமித்து மற்ற அதிகாரிகளை, பணியாளர்களைக் குறைத்து, செலவைக் குறைத்து ஊராட்சிகள் செயல்பட முடியுமா என்பதைப்பற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி அரசு தீவிரமாகச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

நகர்ப்புற வளர்ச்சிப்பற்றி திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 'அர்பன் லேண்ட் சீலிங்' இருப்பதால் ஏற்படும் சிக்கல்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாகச் சிந்தித்து, உரிய சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவர வெகுநேரத்தில் செயல்படுமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 20]

[திரு. கா. காளிமுத்து]

மின்சார விளக்குகள் பற்றி திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் போன முறையும் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய ஊருக்குப் போயிருந்தபோதும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தில் மனம் தறந்து ஒரு உண்மையை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஊராட்சிப் பொறுப்பிலே இன்றைய தினம் அது ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கசக்கிறதென்று அதைத் துப்பவும் முடியவில்லை, இருக்கிறதென்று வீழுங்கவும் முடியாமல் இருக்கிறது என்ற நிலையைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை ஊராட்சியின் பொறுப்பில் ஒப்படைத்த பிறகு, அந்தப் பொறுப்பை சீராக, செம்மையாக ஊராட்சிகள் நடத்த வழியிருக்கிறதா என்று அரசு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது குறித்து மின்சார அமைச்சரோடு கூடி ஒரு கூட்டம் நடத்துவோம். சிலபல கருத்துக்களை நாங்கள் பரிமாறிக் கொண்டோம். இந்த மாத இறுதிக்குள் முழுமையாக விளக்குகள் எரிய வைக்கிறோமென்று அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த உறுதியைக் காப்பார்கள். அதற்குப் பிறகு அவற்றை நல்ல முறையில் பராமரிக்க உள்ளாட்சி அமைப்புகள் நிச்சயமாக தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுமென்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அண்ணன் திரு. சுந்தரேசத்தேவர் அவர்கள் பேசும்போது அதிகாரங்களை இன்னும் அதிகமாக வழங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசு அதிகாரங்களைக் கேட்பதால், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மாநில அரசு அதிக அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதுதான் அரசின் கருத்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூட அசோக் மேத்தா அவர்கள் தலைமையிலான குழுவிலே அங்கம் வகித்து கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது இந்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துகள் செயல்படுத்தப்படுகிற அளவுக்கு நிச்சயமாக இருக்குமென்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகிரியப் பெருந்தகை திரு. அறிவழகன் அவர்கள் பேசும்போது மாநகராட்சியிலே இருக்கும் பள்ளிகள் நிலைமைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எவ்வளவு ஏழைக் குழந்தைகள் பயில்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு மாநகராட்சி நிர்வாகம் தன்னுடைய முழு கவனத்தைச் செலுத்தி, அவர்களுடைய நிலை உயர பாடுபட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மதிய உணவு பெறும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையை அவர்கள் அதிகப்படுத்த இருக்கிறார்கள். சீருடை வழங்குகிற பணியையும், புத்தகங்கள் வழங்கும் பணியையும் மாநகராட்சி மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1978 மார்ச் 20]

திரு. எஸ். புலராமன் அவர்கள் பேசும்போது, மலைவாழ் மக்களுக்கென ஒரு தனி ஒன்றியம் தேவையென்று கூறினார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள மலைவாழ் மக்களுக்கென ஆலங்காயம் வட்டாரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலே வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தால், நன்றாக இருக்குமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசு அதைப்பற்றி தீவிரமாக சிந்திக்கிறது. ஊராட்சி நிர்வாகத்தின்கீழ் வரிவசூலிக்கும் நிலைமையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நிலையை அரசு விரும்புகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். கிராம சேவக்குகள் எந்த அளவுக்குச் செயல்படுகிறார்கள்.; அவர்களுடைய வேண்டுகோள்கள், கோரிக்கைகள் கடந்த காலங்களில் எந்த அளவுக்குப் புறக்கணிக்கப்பட்டதென்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது கிராம சேவக்குகள் கிடையாது. அவர்களுக்கு 'ஊர்நல உதவியாளர்கள்' என்று பெயர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்; அவர்கள்தான் உள்ளாட்சித் துறையின் அடித்தளத்திலுள்ள ஆணிவேர்களாக இருந்து செயல்படுவார்கள் என்பதால், அவர்களில் வேளாண்மைப் பயிற்சி பெற்று வருபவர்களுக்கு ரூ. 100 ரொக்க மானியம் கொடுக்க அரசு தீர்மானிக்கிறதென்று சட்டமன்றப் பேரவையில் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். இங்கே திரு. கே. எஸ். மணி அவர்கள் பேசும்போது பல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் றெறும் கட்சி மாச்சரியத்தோடு நிச்சயமாக அரசு அணுகாது. அவர் இந்தத் துறையின் மேம்பாட்டிற்காக நல்ல உள்ளத்தோடு, உயர்ந்த உள்ளத்தோடு வழங்கிய கருத்துக்களென்று அரசு கருதும். நகர்புறத்தை சுத்தப்படுத்துவது சம்பந்தமாக அவர் கூறிய கருத்துக்கள் ஏற்கனவே அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. இன்னும் இந்தத் துறையின் மேம்பாட்டிற்காக அதிகமான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இருக்கிற சூழ்நிலையில் இருக்கிற நிதி நிலைமையைப் பயன்படுத்தித் தான் காரியங்களைச் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை எதிர்காலத்தில் சீர்படும், இன்னும் இந்த அமைப்பு சீர்படும் அளவுக்கு அதன் செயல்முறைகள் இருக்கமென்று கூறி, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்த மேலான கருத்துக்களுக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்; இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. மீண்டும் அவை நாளை காலை 10.30 மணிக்குக் கூடும்.

[பிற்பகல் 2.05]

பின்னர் அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.